

پایان تلخ فوق ستاره
در جام جهانی
جاودانه
در تالار تاریخ

سپهری نو
بنگرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

از خدا حافظی‌های بزرگ در جام جهانی
تا سکوت در فوتبال ایران

وقتی همه خوابند!

ویسی: از صعود بلژیک و مصر
باید افسوس خورد
قریب نخوریم
عالی نبودیم!

فرمول آسیایی‌ها
برای پسا جام جهانی چیست؟
تیمکتهای ناآرام
و بدون سرمربی

نقل و انتقالات پرسپولیس تارتار
کاپیتان‌ها می‌روند
سیرجانی‌ها می‌آیند

پاراگوئه در داخل و بیرون زمین
اخلاق را باخت
فوتبال
علیه تژادپرستی

شکست آمریکا، اینفانتینو را از
یک بحران بزرگتر نجات داد؟
فیفا در آتش
رسوایی

تیم ۲۰۰۶ همدل نبود و گرنه صعود می‌کردیم

هاشمیان: آرزوی من مربیگری تیم ملی است

سرمقاله

اتفاق خوب در جام جهانی فاسد

مجیدسلطانی
خبرنگار

پرونده بالوگان مهاجم آمریکا تمام دنیای فوتبال را زیر سایه خود گرفت. کارت قرمز این بازیکن با نفوذ دولت فاسد آمریکا و شخص دونالد ترامپ پاک شد و مارکو روبریو وزیر امور خارجه دولت ترامپ تلاش کرد تصمیم فیفای غرق در فساد اینفانتینو را موجه جلوه دهد. در این میان، بازیکنان تیم ملی بلژیک که خود را قربانی این فساد و نفوذ می‌دیدند، مصاحبه‌هایی نه از سر اعتراض و انتقاد که کاملاً از سر خشم انجام دادند. حرف بازیکنان اروپایی به جایی نرسید تا زمان مسابقه فرا برسد. بازیکنان بلژیک که حرفشان را بی‌اثر دیده بودند با اتحادی عجیب و با عملکردی فراتر از انتظار، نتیجه‌ای را رقم زدند تا میزبان پرنفوذ جام جهانی به شکلی تحقیرکننده تنبیه شود. بلژیک با نتیجه ۴ بر یک آمریکا را تحقیر کرد تا بلکه میزبان قلدر جام جهانی دست از دخالت‌های احمقانه در برگزاری جام بردارد. آنها با صحنه‌های زشتی که از اخراج داور آفریقایی گرفته تا تفتیش عجیب بازیکنان فوتبال رقم زدند، نشان دادند میزبان مناسی برای فوتبال نیستند. از آن سو، فیفای اینفانتینو نیز با سکوتی معنادار در برابر همه تصمیم‌ها، فشارها و رفتارهای دور از منطق میزبان، ثابت کرد نهادی موجه و مستقل برای هدایت عادلانه فوتبال دنیا نیست. شکست تحقیرآمیز آمریکا از بلژیک تنها خبر خوب در میان انبوه خبرهای خاکستری و سیاه یک هفته اخیر بود. روبریو گفته بود «اگر بلژیک با همه بازیکنان ما به برتری برسد، برنده شایسته‌ای است». امیدواریم روبریو و رئیسش اعتراف کنند که بلژیک، برنده‌ای شایسته و قابل احترام بود... امیدواریم این دو نفر درس خوبی از این نتیجه گرفته باشند... امیدواریم بفهمند دنیای فوتبال با دنیای ناعادلانه سیاست حاکم بر این جهان که با سلاح بیشتر، حق داری زورگویی کنی، تفاوت دارد... و مهم‌تر از همه اجازه بدهند فوتبال به مسیر درست برگردد و نتایج فوتبالی در زمین فوتبال گرفته شود. دنیای فوتبال امیدوار است میزبان فاسد جام جهانی، از این پس اجازه دهد فوتبال نفس بکشد و راه خود را برود. تاکنون هر چه از این جام دیدیم، تصمیم‌های نادرست بود. از اهدای مضحک جایزه صلح به رئیس جمهور جنگ طلب آمریکا در مراسم قرعه‌کشی گرفته تا پاک کردن کارت قرمز که عملاً استقلال و تصمیم‌های داور را (که طبق ماده ۵ قانون داور دنیا، پس از پایان بازی، تغییر ناپذیر است) زیر سؤال برد. کاش میزبان قلدر جام جهانی فوتبال، اجازه می‌داد کمی هم حرف فوتبالی زده شود.

روی خط جام جهانی

چکشی ها در تعقیب شماره ۹ ایران

وستهام وفولام در کمین مهدی طارمی!

اخبار نقل و انتقالات تابستانی پس از جام جهانی ۲۰۲۶، به‌طور مستقیم ستاره خط حمله تیم ملی ایران، مهدی طارمی را هدف قرار داده است. گزارش‌های اخیر حاکی از آن است که باشگاه‌های لیگ برتری وستهام یونایتد و فولام، به همراه بشیکتاش ترکیه بشدت وضعیت این مهاجم پرواژه را دنبال می‌کنند.

براساس گزارشی اختصاصی از «رید وستهام»، رسانه خبری و هواداری معتبر، وستهام یونایتد با جدیت تمام شرایط جذب مهدی طارمی را زیر نظر گرفته است. مارکوس دایر، نویسنده این گزارش، ادعا می‌کند که احتمال دارد فرودگاه‌های انگلیس مقصد بعدی این ستاره ایرانی باشد. با این حال، «چکشی‌های لندن» در این مسیر تنها نیستند؛ باشگاه فولام و همچنین بشیکتاش ترکیه نیز به‌طور جدی وضعیت طارمی را پیگیری می‌کنند.

دایر تأکید می‌کند که در حال حاضر نمی‌توان از مذاکرات نهایی یا قریب‌الوقوع بودن این انتقال سخن گفت. مدیران وستهام در فاز ارزیابی دقیق ماتریس مالی این بازیکن در بازار هستند تا از مقرره‌ها به‌صرفه بودن این معامله اطمینان حاصل کنند.

نکنه‌ای که به این گزارش ابعاد فرامتنی و جنجالی می‌بخشد، اشاره به حواشی مهدی طارمی در جریان جام جهانی ۲۰۲۶ است. شبکه خبری الجزیره در آن زمان گزارش داده بود که سفر کاروان تیم ملی ایران به سیاتل آمریکا با یک شوک بزرگ و تأخیر مواجه شد؛ چراکه مهدی طارمی به همراه سعید الهویی، مربی تیم ملی برای مدتی توسط مقامات امنیتی و مرزی ایالات متحده توقیف و تحت بازجویی قرار گرفتند. این رویداد در همان مقطع نیز توجه رسانه‌های بین‌المللی را به مهاجم اینترمیلان جلب کرده بود.

به عقیده نویسنده گزارش، مدیران وستهام پیش از این به دنبال تقویت خط حمله خود بوده‌اند و حتی نام جوانانی مانند پاپ موسی فال را در لیست خود داشتند. با این حال، طارمی برای آنها یک پکیج کاملاً متفاوت محسوب می‌شود. او مهاجمی باتجربه در لیگ قهرمانان اروپا است که برخلاف گزینه‌های جوان می‌تواند روی عملکرد کوتاه‌مدت و تأثیرگذاری فوری در لیگ برتر قضاوت شود، نه براساس ارزش فروش مجدد در آینده.

این گزارش در عین حال یک هشدار استراتژیک به مدیران لندن می‌دهد، جذب طارمی تنها در صورتی منطقی و اصولی خواهد بود که از نظر ماتریس مالی کاملاً مقرون به صرفه باشد. وستهام نباید بداند پرداخت دستمزدهای نجومی یا بستن قراردادهای بلندمدت و سنگین با بازیکنان بالای ۳۰ سال، با اتناس سنی اسکواد و روند جوان سازی تیم را مختل کند.

در پایان، «رید وستهام» نتیجه‌گیری می‌کند این گلزن ایرانی قطعاً به یک گزینه جذاب و قابل بررسی برای خط حمله وستهام تبدیل خواهد شد.

واکنش

جزئیات مانع صعود شد

وینور بابا: ایران شایسته افتخار است

وینور بابا، دروازه‌بان اسبق تیم ملی پرتغال و چهره نامدار فوتبال اروپا که سابقه حضور در بارسلونا و کاپیتانی پورتو را در کارنامه دارد، عملکرد تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ را تحسین کرد. بابا با اشاره به تلاش بازیکنان ایران در این رقابت‌ها گفت: «مردم ایران باید به تیم ملی خود افتخار کنند. بازیکنان هر آنچه در توان داشتند را در زمین به نمایش گذاشتند و با تمام وجود برای کشورشان جنگیدند.»

او همچنین به شرایط دشواری که تیم ملی ایران در طول مسابقات با آن روبه‌رو بود اشاره کرد و افزود: «همه می‌دانند شرایط برای ایران عادلانه نبود و این تیم مانند بسیاری از رقبایش از فرصت‌ها و امکانات برابر برخوردار نبود. با این حال، بازیکنان ایران در هر مسابقه مانند جنگجویان به میدان رفتند و برای پیراهن کشورشان جنگیدند.»

دروازه‌بان پیشین پرتغال با تمجید از انگیزه ملی‌پوشان ایران ادامه داد: «بازیکنان ایران به جام جهانی آمده بودند تا بزرگی کشور و مردمشان را به دنیا نشان دهند. من با مهدی طارمی دوستی نزدیکی دارم و او را به خوبی می‌شناسم. از مصمم قلب آرزو داشتم ایران بتواند به مرحله حذفی صعود کند.»

بابا معتقد است که فاصله ایران تا تحقق این هدف بسیار اندک بود. او در این باره گفت: «به اعتقاد من، اختلافی بسیار جزئی و چند اتفاق کوچک مانع صعود ایران شد. در مقطعی از مسابقات واقعاً تصور می‌کردم این تیم به مرحله بعد راه پیدا خواهد کرد، اما فوتبال عالم با همین جزئیات سرنوشت مسابقات را تغییر می‌دهد. با این وجود، مردم ایران باید به عملکرد تیم ملی خود افتخار کنند.»

این چهره سرشناس فوتبال پرتغال در پایان با ابراز اطمینان دارم در جام جهانی بعدی شرایط برای تیم ملی ایران متفاوت خواهد بود. اگر این تیم در فضایی عادی‌تر و با فرصت آماده‌سازی بهتر وارد مسابقات شود، با توجه به استعداد و کیفیت بازیکنانش می‌تواند نتایج بسیار بهتری کسب کند و به اهداف بزرگ‌تری دست یابد.»

از خداحافظی‌های بزرگ در جام جهانی ۲۰۲۶ تا سکوت کامل در فوتبال ایران

وقتی همه خوابند!

نقد روز

سینا حسینی

خبرنگار

فهرست سرمربیانی که پس از ناکامی در جام جهانی ۲۰۲۶، بی‌هیچ تعاریفی مسئولیت نتایج را پذیرفته و از سمت خود کناره‌رفته‌اند، روزبه‌روز بلندتر می‌شود؛ فهرستی که از مارسِلو بِلِسا در اروگوئه آغاز می‌شود و به هونگ میونگ‌بو در کره جنوبی، استیو کلارک در اسکاتلند و میروسلاو کوویک در جمهوری چک می‌رسد.

در سطحی بالاتر، نام‌هایی چون یولیان ناگلزمان و رونالد کومان نیز زیر فشار سنگین افکار عمومی رسانه‌ها قرار گرفتند و ناچار به پاسخگویی شدند؛ همان‌گونه که کارلوس کی‌روش، سباستیان بکاسسه، خاویر آکیره و روبرتو مارتینس نیز از این قاعده مستثنا نبودند.

در بسیاری از این کشورها، حتی پیش از آنکه فدراسیون‌ها تصمیمی رسمی اتخاذ کنند، موج انتقادات هواداران و رسانه‌ها چنان گسترده و بی‌امان است که مربیان راهی جز کناره‌گیری یا پذیرش صریح مسئولیت نمی‌یابند. در فوتبال حرفه‌ای، «نتیجه» تنها معیار مهدی نیست؛ نحوه

مواجهه با شکست، نیز بخشی جدایی‌ناپذیر از کارنامه حرفه‌ای محسوب می‌شود. از همین رو، استعفا در چنین فضایی نه نشانه ضعف، بلکه جلوه‌ای از احترام به افکار عمومی تلقی می‌شود. در کنار این موج تغییررویی نیمکت‌ها، در زمین مسابقه نیز رخدادهایی معنادار به چشم می‌خورد. جام جهانی ۲۰۲۶ برای برخی از ستاره‌های بزرگ به نقطه تصمیم‌های سخت تبدیل شد. نیمار پس از ناکامی برزیل، رسماً از تیم ملی خداحافظی کرد؛ تصمیمی که اگرچه با حسرت هواداران همراه بود، اما به‌عنوان انتخابی حرفه‌ای و پایان یک دوره تعبیر شد. در اروپا نیز بازیکنانی چون لوکا مودریچ بار دیگر زیر فشار افکار عمومی برای تعیین تکلیف آینده ملی خود قرار گرفتند.

در بلژیک نیز نسل طلایی این تیم از جمله بازیکنانی مانند کوین دی‌بروینه با موجی از انتقادات تند مواجه شدند؛ انتقاداتی که صراحتاً از ضرورت پایان یک نسل و آغاز بازسازی سخن می‌گفت. در پرتغال، کریستیانو رونالدو پس از حذف مقابل اسپانیا، با اشک و اندوه از فوتبال ملی خداحافظی کرد تا نشان دهد حتی بزرگ‌ترین نام‌ها نیز در برابر پایان یک مسیر، ناگزیر از تصمیم‌گیری‌اند.

نکته مهم در تمامی این موارد نه صرفاً خداحافظی بلکه «چگونگی مواجهه با ناکامی» است. این بازیکنان با وجود جایگاه اسطوره‌ای خود نه‌تنها

از نغمه‌ها گریزان نبودند، بلکه با پذیرش شرایط تصمیم‌هایی اتخاذ کردند که در راستای منافع آینده تیم‌هایشان تفسیر شد. در این کشورها، رسانه‌ها بی‌پرده نقد می‌کنند، هواداران مطالبه‌گر هستند و هیچ نام بزرگی مصون از پرسش نیست. اما وقتی به فوتبال ایران نگاه می‌کنیم، با روایتی متفاوت روبه‌رو می‌شویم؛ روایتی که در آن، شکست بیش از آن‌که «مسئولیت» باشد، به «اتفاق» تقلیل می‌یابد. در حالی‌که در بسیاری از کشورهای فوتبال‌خیز، ناکامی در رقابت‌های بزرگی چون جام جهانی به‌سرعت با استعفا یا عذرخواهی همراه می‌شود، در فوتبال ایران حتی پس از حذف نیز خبری از کناره‌گیری یا پذیرش صریح مسئولیت نیست. این تفاوت بیش از هر چیز شکاف در فرهنگ حرفه‌ای مواجهه با شکست را نمایان می‌کند.

در این میان، نباید از مسیر پرحالش تیم ملی ایران برای حضور در این رقابت‌ها نیز غافل شد؛ مسیری که با دشواری‌های متعدد همراه بود. از جمله این چالش‌ها می‌توان به برخی کارشکنی‌ها از سوی کشور میزبان اشاره کرد؛ مسائلی که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم بر روند آماده‌سازی و شرایط تیم تأثیر گذاشت و در نهایت می‌توان آن را یکی از عوامل مؤثر بر نتیجه‌گیری دانست. با این حال حتی چنین مواععی نیز در فوتبال حرفه‌ای جهان، مانعی برای پذیرش مسئولیت تلقی نمی‌شود.

رفتار عجیب فدراسیون فوتبال با کری خوانی مساوی‌ها

دستاوردهای با هیچ!

سوژه

پس از شکست سنگین تیم ملی فوتبال آمریکا در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶

تلاشی برای قالب کردن ناکامی حریف به عنوان یک دستاورد برای کادرفنی خودی است، پرسش‌های جدی‌ای را درباره رویکرد فدراسیون فوتبال ایران و معنای واقعی کری خوانی در فوتبال مطرح می‌کند.

ساعاتی پس از پایان بازی آمریکا و بلژیک، صفحه رسمی تیم ملی ایران در اینستاگرام، استوری‌ای را منتشر کرد که دو تصویر را کنار هم قرار داده بود: تصویری از نتیجه تساوی صفر-صفر تیم ملی ایران مقابل بلژیک در مرحله گروهی و تصویری دیگر از نتیجه شکست چهار-یک آمریکا مقابل بلژیک در مرحله یک‌هشتم نهایی. در این قاب جنجالی، جمله انگلیسی «Dance with me!» و معادل فارسی آن «چپان ما من برفص» به چشم می‌خورد.

این حرکت، در نگاه اول، ممکن است به عنوان یک پاتک مجازی به حواشی اداری و لجستیکی میزبان جام جهانی (از جمله کارشکنی در صدور ویزا و محدودیت‌های حرکتی کاروان ایران) یا واکنشی به مداخله مستقیم سیاست در فوتبال (مانند فشار دونالد ترامپ به جیانی اینفانتینو) تعبیر شود. اما با بررسی دقیق‌تر، بوی یک تصمیم مساوی عجیب نیز از این اقدام به مشام می‌رسد که نه‌تنها به اعتبار فوتبال ایران لطمه می‌زند، بلکه نشان‌دهنده

عکس افشا

تیم ملی ایران، با وجود حذف از رقابت‌ها هنوز شاهد هیچ استعفا یا حتی عذرخواهی شفافی از سوی کادرفنی نبوده است. امیرقلعه‌نویی، به‌عنوان نفر اول نیمکت ترجیح داده سکوت کند؛ سکوتی که بیش از آنکه نشانه آرامش باشد، به‌نوعی بی‌پاسخ گذاشتن افکار عمومی تعبیر می‌شود. این سکوت تنها به نیمکت محدود نمی‌شود. در زمین نیز نشانی از تصمیم‌های بزرگ و تعیین‌کننده دیده نمی‌شود. بازیکنانی که سال‌ها در ترکیب تیم ملی حضور داشته‌اند و اکنون در سال‌های پایانی دوران حرفه‌ای خود قرار دارند، همچنان بدون اشاره‌ای به پایان مسیر ملی به حضور ادامه می‌دهند؛ گویی زمان در فوتبال ایران با تأخیری معنادار حرکت می‌کند.

عدم درک صحیح از مفهوم رقابت و دستاورد در ورزش است.

عدم درک از مفهوم دستاورد

کری خوانی در مرام فوتبال، متعلق به تیم‌هایی است که دستاوردی بزرگ نظیر قهرمانی، صعود به مراحل بالا یا بردی پسرگل را کسب کرده‌اند. واقعیت تلخ ریاضی به ما می‌گوید که ایران با بلژیک تساوی مساوی صفر-صفر تیم ملی ایران مقابل بلژیک در مرحله گروهی و تصویری دیگر از نتیجه شکست چهار-یک آمریکا مقابل بلژیک در مرحله یک‌هشتم نهایی. در این قاب جنجالی، جمله انگلیسی «Dance with me!» و معادل فارسی آن «چپان ما من برفص» به چشم می‌خورد.

این حرکت، در نگاه اول، ممکن است به عنوان یک پاتک مجازی به حواشی اداری و لجستیکی میزبان جام جهانی (از جمله کارشکنی در صدور ویزا و محدودیت‌های حرکتی کاروان ایران) یا واکنشی به مداخله مستقیم سیاست در فوتبال (مانند فشار دونالد ترامپ به جیانی اینفانتینو) تعبیر شود. اما با بررسی دقیق‌تر، بوی یک تصمیم مساوی عجیب نیز از این اقدام به مشام می‌رسد که نه‌تنها به اعتبار فوتبال ایران لطمه می‌زند، بلکه نشان‌دهنده

سقف آرزوهای حداقلی

وقتی صفحه رسمی یک فدراسیون که نماد آبرو و عیار فوتبال یک مملکت است، برای یک تساوی بدون گل پایکوبی می‌کند، در واقع به مخاطب خود سیگنال می‌دهد که «سقف آرزوهای ما همین مساوی خنثی است و آن را فتح الفتوح می‌دانیم!» تیمی که ادعای پادشاهی آسیا و صعود به مراحل بالای جهان را دارد، نباید

عکس افشا

زندگی کرده بودم، بهترین خاطره زندگی فوتبالی من است.»

مربی سابق تیم ملی در پایان، از اهداف و رویای‌های بزرگ خود پرده برداشت: «روای بزرگ و همیشگی من، هدایت تیم ملی فوتبال ایران به عنوان سرمربی بوده است و بعد از آن هم نیمکت پرسپولیس، من از آکادمی بایرن مونیخ فارغ‌التحصیل شده‌ام و تجربه مربیگری در سطوح مختلف ساختار بایرن را دارم. مربیگری در ایالت باواریا و بایرن بسیار جذاب و حرفه‌ای است، اما مربیگری در فوتبال یعنی زندگی روی لبه تیغ و ریسک محض. همیشه رویای من این بود که روزی سرمربی تیم ملی ایران شوم. در کنار آن، کار در باشگاه‌هایی مانند بایرن مونیخ یا پرسپولیس هم برای هر مربی افتخار بزرگی است، اما تیم ملی ایران جایگاه ویژه‌ای برای من دارد. البته در فوتبال هیچ‌کس نمی‌داند فردا چه اتفاقی رخ خواهد داد و موفقیت در این مسیر نیازمند صبر و ثبات است.»

به مشکلات درون‌تیمی آن نسل بود: «هنوز هم باور دارم با کیفیت مهره‌هایی که در اختیار داشتیم، شایسته صعود به مرحله حذفی بودیم، اما یک مشکل بزرگ خانمان‌سوز داشتیم؛ از نظر فنی عالی بودیم، اما از نظر همدلی، اتحاد و اتمسفر رختکن آن انسجام لازم را نداشتیم! اختلافات عمیقی بین برخی ستاره‌ها و بازیکنان وجود داشت و همین خط‌کشی‌ها روی عملکرد تیمی تأثیر مستقیم گذاشت. اگر از نظر روحی یک‌دست بودیم، صعود کاملاً در مشت ما بود.»

هاشمیان که سال‌ها در بالاترین سطح بودند لیگا چهارچوب دروازه‌ها را فتح کرده بود، حضور در جام جهانی آلمان را یک سکانس ویژه خواند: «آلمان برای من مثل خانه دوم بود. سال‌ها در بوندس لیگا بازی کرده بودم و جو ورزشگاه‌ها را می‌شناختم. در نورنبرگ، فرانکفورت و لایپزیگ به میدان رفتیم و بازی در جام جهانی، آن هم در کشوری که سال‌ها در آن

«اگر امروز دوباره فیلم بازی مقابل مکزیک را آنلاین کنید، متوجه می‌شوید که تا دقیقه ۷۰ بازی کاملاً پایاپای و متعادل بود. اما روی اشتباهات فردی گل خوردیم و ۳ بریک، فاصله فنی دو تیم آن‌قدر زیاد نبود.»

او درباره نبرد دراماتیک مقابل پرتغال نیز گفت: «پرتغال در آن مقطع یک تیم کپکشان‌ی بود؛ کریستیانو رونالدو، دکو و فیگو در اوج آمادگی بودند. با این حال، تا دقیقه ۷۰ پایاپای جنگیدیم. گل اول پرتغال با یک شوت ناگهانی از راه دور توسط دکو به ثمر رسید که به تبر خورد و گل شد. حضور در جام جهانی برای من یک سکانس ویژه خواند: «آلمان برای من مثل خانه دوم بود. سال‌ها در بوندس لیگا بازی کرده بودم و جو ورزشگاه‌ها را می‌شناختم. در نورنبرگ، فرانکفورت و لایپزیگ به میدان رفتیم و بازی در جام جهانی، آن هم در کشوری که سال‌ها در آن

ترجمه

محمد رضا رحیم پور

مترجم

وحید هاشمیان، مهاجم و مربی سابق تیم ملی فوتبال ایران در گفت‌وگویی مفصل، صریح و بی‌پرده با رسانه «Calcio dor» از مسیر مربیگری خود، شرایط حاکم بر تیم ملی، مشکلات ساختاری فوتبال ایران و خاطرات تلخ و شیرین حضور در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان سخن گفت. «هلیگوپتر» سابق بوندس لیگا معتقد است که فوتبال ایران با وجود استعدادهای فراوان، همواره با چالش‌های مدیریتی و فرامتنی روبه‌رو بوده که کار را برای هر سرمربی در ابعاد جهانی دشوار می‌کند. مهاجم اسبق بایرن مونیخ ابتدا در خصوص عملکرد اخیر تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ گفت: «به دلیل شرایط خاص و بحران‌های در کشور رخ داد، بازیکنان متأسفانه نتوانستند با آمادگی کامل لجستیکی و روانی راهی مسابقات شوند. ما چند لژیونر کلیدی داریم که در خارج از ایران بازی می‌کنند، اما بدنه اصلی و بیشتر بازیکنان تیم ملی در لیگ داخلی هستند؛ هماهنگ کردن این مجموعه دوباره همیشه دشوار است. از طرف دیگر، به دلیل شرایط موجود بین‌المللی، فرصت برگزاری بازی‌های دوستانه با کیفیت را نداشتیم و بدون ریسک‌آوری و آماده‌سازی ایدآل وارد مسابقات به این بزرگی شدیم. لیگ هم شرایط فشرده و نامناسبی داشت. وقتی اردوها کوتاه باشد و بازی تدارکاتی کرده‌نشایی نداشته باشیم، طبیعی است که کار برای کادرفنی سخت‌تر می‌شود.»

تیم ۲۰۰۶ همدل نبود وگرنه صعود می‌کردیم

هاشمیان: آرزوی من مربیگری تیم ملی ایران است

روای بزرگ و همیشگی من، هدایت تیم ملی فوتبال ایران به عنوان سرمربی بوده است

محمد رضا رحیم پور
مترجم

هاشمیان در ادامه به موضوع تغییرات مکرر و سلیقه‌ای روی نیمکت تیم ملی اشاره کرد و این فرایند را یکی از چالش‌های اساسی فوتبال ایران معرفی کرد: «به اعتقاد من، اگر یک سرمربی نتایج قابل قبولی کسب می‌کند و تیم را به هدفش رسانده، نباید به راحتی و به‌خاطر منافع گروه‌ها تغییر کند. در برخی موارد تغییر مربی اصلاً عادلانه نبود؛ مربی‌ای که نتایج خوبی می‌گرفت، بدون دلیل منطقی کنار گذاشته شد. این سناریوی تلخ در تیم ملی هم تکرار شده؛ گاهی تصمیمات بازیکنان، رسانه‌ها یا باند‌های متخلف تأثیر منفی شدیدی می‌گذارد و تصمیم‌هایی گرفته می‌شود که بیشتر تحت تأثیر پالس‌های مجازی یا فشارهای بیرونی است.»

هاشمیان با دست گذاشتن روی یک فکت تاریخی، تغییر کادرفنی در آستانه جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را یک اشتباه راهبردی دانست: «مثال بارز این تغییرات بدون اثر، بازگشت کارلوس کی‌روش در سال ۲۰۲۲ بود. وقتی دراکان اسکوپچچ را در یک قدمی نوزمن‌ت برکنار کردند، چانتسین او فقط حدود ۲۰ روز فرصت داشت. در نهایت این تغییر چه دستاوردی برای فوتبال ما داشت؟ ما در جام جهانی ۲۰۰۶ مقابل انگلیس شکست خوردیم، آمریکا را نبردیم و تنها پیروزی‌مان برابر ولسر رقم خورد که بیش از ۲۰ دقیقه را «انفره بازی کرد؛ بحث من شخص کی‌روش نیست؛ حرفم این است که وقتی یک تیم به جام جهانی صعود کرده، تغییر ناگهانی سرمربی تیشه زدن به ریشه ثبات است.»

در ادامه هاشمیان به تجربه خودش در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان به عنوان مهاجم فیکس تیم ملی فلاش‌بک زد. او هنوز هم معتقد است آن نسل طلایی می‌توانست شگفتی‌ساز شود:

نایب قهرمانی کشتی آزاد جوانان در آسیا؛ شکستی که دیده نشد

وقتی اشتباه انتخاب می‌کند

گزارش یک

محسن وظیفه

خبرنگار

مسابقات کشتی آزاد جوانان قهرمانی آسیا در حالی به میزبانی تایلند برگزار شد که جوانان آزادکار ایران با هدایت احسان امینی شکست پدی را خوردند. البته به خاطر شرایط کشور در چند روز گذشته خیلی این شکست به چشم نیامد اما کار به حدی خراب بود که خود فدراسیون کشتی بیانیه داده و اعلام کرده هیچ مماشاتی با مسیبان این باخت نخواهد داشت. رقابت‌های کشتی آزاد جوانان ۲۰۲۶ قهرمانی آسیا در روزهای ۱۳ و ۱۴ تیرماه در شهر پاتایا تایلند برگزار شد و تیم ایران با ۳ مدال طلا، ۲ مدال نقره و ۳ مدال برنز و ۹۰ امتیاز بعد از تیم ملی قزاقستان به عنوان نایب قهرمانی دست یافت. این در حالی است که جوانان کشتی ایران در سطح جهان حرف برای گفتن دارند و تقریباً بی‌رقیب بودند اما حالا در آسیا دوم شدند تا یک نتیجه ضعیف در کارنامه آنها ثبت شود.

بعد از این نایب قهرمانی که یک شکست بد برای کشتی ایران محسوب می‌شود، فدراسیون کشتی بیانیه‌ای صادر کرد. بیانیه‌ای که خودش هم به نوعی یک شکست برای فدراسیون کشتی محسوب

می‌شود؛ چرا که هیچ مسئولیتی را متوجه خودش ندانسته و تمامی تقصیرها را متوجه افراد دیگر دانسته است. این در حالی است که تمامی انتخاب‌ها در تیم ملی کشتی به وسیله رئیس فدراسیون کشتی انجام می‌شود و اگر سرمربی نمی‌تواند خواسته‌های فدراسیون را برآورده و یا در رویدادی نمی‌تواند نتیجه خوبی را کسب کند، طبیعی است که فدراسیون کشتی باید مسئولیت خودش را بپذیرد. در بخشی از این بیانیه نسبتاً بلند آمده است: «هرچند کسب عنوان نایب‌قهرمانی آسیا برای بسیاری از رشته‌های ورزشی نتیجه‌ای از بسامند محسوب می‌شود، اما هدف فدراسیون کشتی در تمامی رده‌های سنی، تنها کسب عنوان قهرمانی است. همچنین باید به این نکته اشاره کرد که تیم در این رقابت‌ها بدون حضور چهار کشتی‌گیر اصلی خود به میدان رفت. بررسی‌های فنی فدراسیون کشتی نشان می‌دهد عواملی چون تغییرات مکرر مربی بدنساز، عملکرد ضعیف و بی‌تربس کشتی گرفتن برخی کشتی‌گیران و به‌کارگیری تعدادی از مربیانی که در حد و اندازه تیم ملی ظاهر نشدند، از مهم‌ترین عوامل از دست رفتن عنوان قهرمانی آسیا بوده‌است. فدراسیون کشتی پیش از اعزام تیم، بارها این موارد را به کادر فنی تذکر داده بود. با وجود این، فدراسیون مسئولیت این نتیجه را نیز متوجه

فدراسیون کشتی در بیانیه خود مربی بدنساز ملی جوانان را مقصر دانسته اما نگفته که این افراد با نظر و انتخاب شدند؟

خود می‌داند و معتقد است وظیفه فدراسیون کشتی، کسب بهترین نتایج در تمامی رویدادهای بین‌المللی است. بر همین اساس، عملکرد کادر فنی و تمامی اعضای تیم به‌صورت دقیق بررسی خواهد شد و کادر فنی پس از بازگشت، موظف است درباره تصمیمات و عملکرد خود پاسخگو باشد. همچنین تغییرات لازم در کادر فنی و ترکیب نفرات تیم ملی برای حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان، بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌ای، اعمال

خواهد شد. کشتی‌گیرانی که در این رقابت‌ها عملکرد ضعیف و دور از انتظار داشتند، تا اطلاع ثانوی به اردوهای تیم‌های ملی دعوت نخواهند شد و بر اساس تصمیم فدراسیون، تا یک سال آینده نیز به هیچ‌یک کشتی‌حنی به نایب قهرمانی در آسیا حساس است و این‌را یک نتیجه ضعیف برای خودش می‌داند و این کشتی‌گیر، مربی بدنساز و سرمربی تیم ملی جوانان را مقصر دانسته اما نگفته که این افراد با نظر و انتخاب

چه کسی به عنوان سرمربی انتخاب شدند؟ اگر مربی بدنساز ضعیف بوده، چه کسی او را انتخاب کرده است؟ اگر سرمربی تیم ملی ضعیف بوده چه کسی او را انتخاب کرده است؟ اقدام بسیار خوبی است که فدراسیون کشتی‌حنی به نایب قهرمانی در آسیا حساس است و این‌را یک نتیجه ضعیف برای خودش می‌داند و این کشتی‌گیر، مربی بدنساز و سرمربی تیم ملی جوانان را مقصر دانسته اما در عین حال اینکه خواهد واقعبت را ببیند و اشتباه خودش را بپذیرد و یا

عکس: فدراسیون کشتی

بابت انتخاب اشتباه‌اش عذرخواهی نکند، می‌تواند در آینده کار دست فدراسیون کشتی بدهد. فدراسیون کشتی هزار و یک قهرمان جهان دارد؛ کلی کشتی‌گیر با مدال المپیک دارد که الان می‌توانند سرمربی تیم ملی جوانان باشند اما سرمربیگری جوانان را به احسان امینی داده که بزرگترین افتخارش قهرمانی در آسیاست. طبیعی است که این انتخاب را نپذیرند و این نتیجه متوجه افرادی باشد که او را انتخاب کردند.

چگینی: حضور مردم در بدرقه رهبر شهید تاریخی بود

رئیس فدراسیون انجمن‌های ورزش‌های رسمی معتقد است که مردم ایران در تشییع رهبر شهید، کاری تاریخی و ماندگار انجام دادند. افشین هادی چگینی، در حاشیه مراسم تشییع رهبر شهید گفت: «در دو روز و در تهران و قم، شاهد بدرقه‌ای تاریخی بودیم؛ حضوری باشکوه از مردم ایران که از سراسر کشور در این مراسم شرکت کردند و صحنه‌ای ماندگار را برای تاریخ ایران رقم زدند.»

چگینی همچنین ادامه داد: «این حضور، نشان‌دهنده ارادت عمیق ملت به رهبر شهید و تجدید عهد با آرمان‌های انقلاب اسلامی بود.» وی افزود: «آن‌شاء‌الله در سایه آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای، پرچم پرافتخار جمهوری اسلامی ایران را در میادین بین‌المللی بیش از پیش به اهتزاز درآوریم و قله‌های افتخار را فتح کنیم تا ادامه‌دهنده راه رهبر شهید باشیم.»

دنوشته قهرمان پارادوومیدانی برای رهبر شهید

الناز دارابیان، بانوی قهرمان پارادوومیدانی دنوشته‌ای را به مناسبت تشییع رهبر شهید منتشر کرد. در متن منتشرشده از سوی الناز دارابیان آمده است: «باز ای و بر چشم نشین، ای دلستان نازنین! کاغشوب و فریاد از زمین، بر آسمانم می‌رود. این دو روز انگار برگشتیم به همان سحر روز دهم رمضان. همه بی‌قراری می‌کنند، همه سرگردانند، همه متعجبند که دارند به چشم این روزها را می‌بینند. من مدام در حال فرارم. نمی‌خواهم باور کنم رفتنت را. آقای من! من یکبار یتیم شده بودم و با رفتنت باز دوباره یتیم شدم. اتقدر این غم دارد روی سینه همه سنگینی می‌کند که دست از زندگی برداشته‌اند و آواره کوی و برزن شده‌اند به سررزان و مویه‌کنان. غم فراقت آمیخته به رنگ سرخ انتقام شده.»

کوهپایه زاده: به آرمان‌های رهبر شهید پایبندیم

رئیس فدراسیون ورزش‌های جانبازان و توان‌یابان، در حاشیه مراسم تشییع قائد شهید تأکید کرد که جامعه ورزش، در میدان فرهنگی و تجدید بیعت با رهبر شهید نیز پرچمدار است. جلیل کوهپایه‌زاده گفت: «در روز تشییع رهبر شهید، شاهد حضور میلیونی مردم بودیم. در کنار مردم، جامعه ورزش کشور نیز در مراسم تشییع رهبر شهید و خانواده ایشان حضور داشت؛ چه در تشییع تهران و چه در تشییع قم. این کمترین کاری بود که ورزشکاران می‌توانستند انجام دهند.»

کوهپایه‌زاده ادامه داد: «جامعه ورزش، همگام با ملت شریف ایران در این مراسم حضور پیدا کرد تا نشان دهد علاوه بر میادین ورزشی، در میدان فرهنگی نیز پایبند به آرمان‌های انقلاب و رهبر شهید است.»

ساعی: توجه رهبر شهید به ورزش باعث امید ما بود

رئیس فدراسیون تکواندو در حاشیه حضورش در مراسم تشییع رهبر شهید درباره دیدارهای ورزشکاران توضیحاتی را ارائه کرد. رهبر شهید در دوران حیاتش با رها با ورزشکاران دیدار داشتند و کمتر کسی از ورزشکاران ایران است که خاطره‌ای از دیدار با رهبر شهیدمان نداشته باشد. هادی ساعی که خودش قهرمان جهان و المپیک بوده و الان هم به عنوان رئیس

خوبی از روند کار ورزشکاران و نتایج آن مطلع بودند، موضوعی که برای ما جای خوشحالی و امید داشت.» ساعی همچنین ادامه داد: «تکواندو چندبار مورد لطف و عنایت ایشان قرار گرفت و تبریک‌های بازی‌های المپیک به اتفاق جمعی از ورزشکاران و مسئولان ورزش کشور افتخار این را داشتیم که به دیدار رهبر شهیدمان بروم. بیانات ایشان در آن دیدار بیانگر توجه ویژه ایشان به ورزش و ترسیم‌کننده راه پیش روی ورزشکاران بود. ایشان به

موفقیتی به دست می‌آمد بافلاصله رهبر شهید پیام می‌دادند و از این موفقیت‌ها تقدیر می‌کردند. پیاپی که واقعا باعث دلگرمی بود و وقتی ایشان پیام می‌دادند مطمئن می‌شدیم که کار خودمان را به بهترین شکل ممکن انجام دادیم.»

ساعی در پاسخ به اینکه مهمترین خاطره‌ای که از رهبر شهید داشتند، چه بود، به تمجید ایشان از مربیان خانم تیم ملی تکواندو اشاره کرد: «خاطره‌ای که هیچ‌گاه از یادم نمی‌رود اینکه بعد از

موفقیتی به دست می‌آمد بافلاصله رهبر شهید پیام می‌دادند و از این موفقیت‌ها تقدیر می‌کردند. پیاپی که واقعا باعث دلگرمی بود و وقتی ایشان پیام می‌دادند مطمئن می‌شدیم که کار خودمان را به بهترین شکل ممکن انجام دادیم.»

ساعی در پاسخ به اینکه مهمترین خاطره‌ای که از رهبر شهید داشتند، چه بود، به تمجید ایشان از مربیان خانم تیم ملی تکواندو اشاره کرد: «خاطره‌ای که هیچ‌گاه از یادم نمی‌رود اینکه بعد از

آماده‌سازی موکب وزارت ورزش و جوانان در مشهد

رهبر شهید است. این موکب در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه، همزمان با حضور زائران و عزاداران در مشهد مقدس، با همراهی خانواده بزرگ ورزش و جوانان خراسان رضوی به ارائه خدمات خواهد پرداخت.

موکب وزارت ورزش و جوانان، اداره کل ورزش و جوانان خراسان رضوی و جامعه ورزش و جوانان استان، در مقابل مجموعه ورزشی شهید بهشتی مشهد آماده خدمت‌رسانی به شرکت‌کنندگان و عزاداران مراسم تشییع و وداع با

شرط عجیب پیتزا برای ملی پوش ماندن والیبالیست‌ها

لژیونر شوید تا باقی بمانید!

توپ و تور

رضاعباسپور

خبرنگار

روبرتو پیتازا اعتقاد دارد آینده تیم ملی والیبالی ایران در گرو حضور بازیکنان در لیگ‌های معتبر اروپایی و لژیونرشدن آنها است! استراتژی که حالا موجب شده تا موج تازه‌ای از نقل و انتقال به لیگ‌های معتبر والیبالی ایران به لیگ‌های معتبر اروپایی را شاهد باشیم!

روبرتو پیتازا، سرمربی تیم ملی والیبالی ایران، که حدود یک سال و نیم است هدایت والیبالی ایران را بر عهده گرفته، تاکنون دو دوره لیگ ملت‌های والیبالی و یک دوره

رقابت‌های قهرمانی جهان را همراه با تیم ملی پشت سر گذاشته است. نیم‌نگاهی به تفکرات و روش مربیگری او در همین مدت نه‌چندان طولانی حضورش در رأس نرمان می‌دهد که پیتازا نه تنها نگاه باعث شده است تا امسال موفق شده رابطه بسپار خوب و حرفه‌ای با بازیکنان تیم ملی برقرار کند، بلکه توانسته است اعتماد و اعتقاد ویژه ملی‌پوشان را بیش از پیش به خود و تفکرات فنی‌اش جلب و جذب نماید.

بی‌تردید و طبق اظهارت خود بازیکنان، یکی از مهم‌ترین خواسته‌های اکید روبرتو پیتازا از شاگردانش این است که آنها باید تلاش کنند با بازی و هنرنمایی بهتر در زمین مسابقه شانس حضور خود را در لیگ‌های معتبر خارجی، بویژه

لیگ‌های اروپایی افزایش دهند تا در نهایت بتوانند به واسطه این تقویت حضورشان را در تیم ملی والیبالی پررنگ‌تر کرده و به درد والیبالی ایران بخورند.

سرمربی تیم ملی معتقد است حضور بازیکنان ایرانی در لیگ‌های سطح بالای خارجی، تأثیر مستقیمی بر کیفیت فنی و نتایج تیم ملی خواهد داشت. همین نگاه باعث شده است تا امسال تعداد قابل توجهی از ملی‌پوشان راهی لیگ‌های معتبر خارج از ایران شوند. پوزیا حسین‌خانزاده، متین حسینی، امین اسماعیل‌نژاد، بردیا سعادت، مبین نصری، علی حق‌پرست، مرتضی شریفی، علیرضا عبد الحمیدی، محسن دلاوری، امیرمحمد گل‌زاده و عرشیا به‌نژاد تنها بخشی از بازیکنان تیم ملی

هستند که در این فصل به لیگ‌های معتبر خارجی پیوسته‌اند و احتمال دارد در روزهای آینده نیز بر تعداد لژیونرهای والیبالی ایران افزوده شود.

البته افزایش تعداد لژیونرها احتمالاً روی دیگری هم برای والیبالیست‌ها دنبال خواهد داشت. زین‌العابدین خلیلی ستاره‌های والیبالی ایران می‌توانند به کیفیت لیگ برتر داخلی لطمه بزنند و رقابت‌هایی را که زمانی یکی از قدرتمندترین لیگ‌های جهان به شمار می‌رفت، در این فصل به یکی از کم‌ستاره‌ترین ادوار خود تبدیل کنند. این یعنی ضعف لیگ داخلی که خودش می‌تواند به تیم ملی ضربه بزند. حالا باید دید در دو سال آینده، سیاست لژیونر شدن گسترده ملی‌پوشان، همان‌طور که پیتازا انتظار دارد، به سود تیم ملی والیبالی

سوزه

نظارت مازندرانی بر تمرین دختران کبدی!

چشم انتظار معرفی سرمربی بانوان در ناگویا

تیم ملی کبدی بانوان ایران بعد از رفتن سرمربی هندی به واسطه عدم نتیجه‌گیری در تورنمنت‌های معتبر بین‌المللی، حالا با نظارت سرمربی تیم ملی کبدی مردان و یکی از چهره‌های شاخص و باتجربه این رشته ورزشی یعنی غلامرضا مازندرانی قرار است تمرینات خود را برای حضور در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا از ۱۸ تیرماه استارت بزنند.

هشتمین اردوی تیم ملی کبدی بانوان اعزامی به بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا از ۱۸ تا ۳۱ تیرماه در شهرستان ساری استان مازندران برگزار می‌شود. تیم ملی کبدی مردان و زنان ایران قطعاً یکی از امیدهای کاروان ورزش کشور برای کسب مدال‌های خوشرنگ طلا در ناگویا به شمار می‌روند. البته یکی از رقبای اصلی تیم‌های ملی کبدی مردان و زنان ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ تیم ملی کبدی هند است؛ کشوری که در این رشته ورزشی حرف اول را در دنیا می‌زند و افتخارات فراوانی در عرصه‌های مختلف بین‌المللی برای خود دشت کرده است. البته سال‌ها است بانوجه به پتانسیل و توانمندی فراوانی که کبدی‌کاران ایران در هر دوبخش مردان و زنان دارند تیم‌های ملی کشورمان تبدیل شدند به گربه سیاه هندوستان برای کسب مدال‌های طلا در قاره آسیا و دنیای حرفه‌ای کبدی. حتی تعداد زیادی از ستاره‌های ملی‌پوش کبدی کشورمان در پرو لیگ کبدی هند که به نوعی حرفه‌ای‌ترین لیگ در دنیای این رشته به شمار می‌رود، حضور دارند و جزو ستاره‌های امتیازآور و شاخص این مسابقات در کشور هند به شمار می‌روند. حالا اما مدتی است که کبدی ایران خصوصاً در بخش بانوان به‌واسطه اینکه هنوز تکلیف سرمربی این تیم مشخص نشده است به صورت شورایی و تیمی هدایت و رهبری می‌شود. اتفاق نگران‌کننده‌ای که می‌تواند در مسیر مهیا

شدن بازی و حضوری درخشان در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا و نهایتاً کسب مدال طلا و عنوان قهرمانی کار دست کبدی بانوان بدهد. طبق اعلام فدراسیون کبدی، دور جدید تمرینات آماده‌سازی تیم ملی کبدی بانوان ایران قرار است با دعوت از زهرا استرکی، نیکتا جالوند، زهرا خابنده‌لو، فاطمه خابنده‌لو، فاطمه سرابیگی، مریم سلگی، محبوه سنچولی، ایناز قرارمزی، زهرا کریمی، فرشته کلایگر، مهتاب لک‌علی‌آبادی، آتنا مهدی، زکیه ململی، راحله نادری، فاطمه ناصری، سانیا نعیمی، حدیثه ارسته و سحر یاری استارت بخورد. اما هدایت این تیم قرار است به صورت گروهی در اختیار سمانه افخم، آزاده سلگی و لیلا دوستوندی باشد. البته این ۳ مربی تحت نظارت و مشاوره «غلامرضا مازندرانی» سرمربی تیم ملی کبدی ایران و مربی شناخته شده این رشته در عرصه بین‌المللی به عنوان مشاور فنی قرار دارند و با نظر او برنامه تمرینی ملی‌پوشان را برای آماده‌سازی به بازیکنان انتقال خواهند داد. حال سؤال و نکته مهم این است که تصمیم‌سازان کبدی قرار است تا چه زمانی از مشاوره فنی غلامرضا مازندرانی برای تیم کبدی بانوان استفاده کنند؟ در نهایت حالا که کبدی مثل سایر رشته‌های ورزشی مشغول آماده‌سازی خود برای حضور در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ است، مسئولان فدراسیون دقیقاً چه زمانی قرار است از سرمربی جدید تیم ملی کبدی ایران رونمایی کنند؟ کبدی قطعاً جزو امیدهای مدال‌آوری کاروان ورزش ما در ناگویا است. به همین دلیل اگر در ناگویا این رشته ناکام باشد، نگاه‌ها در آینده نسبت به کبدی تغییر خواهد کرد و دود این بی‌توجهی به چشم تصمیم‌سازان این رشته می‌رود.

خبر

قضاوت داوران بسکتبال ایران در انتخابی جام جهانی

رقابت‌های بسکتبال انتخابی جام جهانی در حالی پیگیری می‌شود که دو داور ایران ۴ دیدار این مسابقات در پنجره‌های دوم و سوم را قضاوت کرده‌اند. صادق قنبری و هادی سالم، داوران بین‌المللی بسکتبال ایران در پنجره دوم و سوم رقابت‌های انتخابی جام جهانی بسکتبال ۲۰۲۷، قضاوت برخی دیدارهای گروه D را بر عهده داشتند. صادق قنبری در دیدارهای هند مقابل لبنان و هند مقابل قطر و هادی سالم در دیدارهای لبنان مقابل هند، عربستان مقابل لبنان و عربستان مقابل قطر وظیفه داور را به عهده داشتند.

بسکتبال زیر ۱۸ سال غرب آسیا در اردن

پیروزی جوانان برابر فلسطین

تیم بسکتبال جوانان ایران نخستین دیدار خود در رقابت‌های قهرمانی غرب آسیا و انتخابی کاپ آسیا را با برتری برابر فلسطین به پایان رساند. دیدار تیم‌های بسکتبال جوانان ایران و فلسطین در چهارچوب روز نخست رقابت‌های قهرمانی غرب آسیا و انتخابی کاپ آسیا، دیروز (سه‌شنبه ۱۶ تیر) در اردن برگزار شد. در این دیدار، ملی‌پوشان بسکتبال‌بست جوان ایران با نتیجه ۹۷ بر ۸۷ برابر حریف خود صاحب برتری شدند. رقابت‌های بسکتبال زیر ۱۸ سال غرب آسیا از امروز با حضور ۶ تیم ایران، لبنان، اردن، فلسطین، سوریه و عراق در امان آغاز شده و به مدت ۵ روز ادامه خواهد داشت. تیم بسکتبال جوانان ایران دومین دیدار خود در این رقابت‌ها را روز چهارشنبه برابر عراق برگزار می‌کند.

روی خط جام جهانی

رویدادها و اخبار جام جهانی

لامین یامال، نونو مندز را مصدوم کرد!

پیروزی ۱ بر صفر تیم ملی اسپانیا مقابل پرتغال در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، تحت تأثیر مصدومیت شدید نونو مندز قرار گرفت؛ آسپینی که به باور کارشناسان، حاصل مستقیم سبک بازی ویرانگر لامین یامال بود. مدافع چپ پرتغال که از او به عنوان بهترین مدافع جهان یاد می‌شود، تنها ۵۴ دقیقه در زمین دوام آورد و سپس از چند کورس فشرده با پدیده جوان لاروخا دچار مصدومیت شد. نامیا ویدیچ، مدافع اسبق منچستریونایتد، با تمجید از این ستاره جوان او را «مسی کوچک» نامید و تأکید کرد هوش تاکتیکی و تغییر مسیرهای ناگهانی یامال، مهار او را برای هر مدافعی به یک چالش فیزیکی خطرناک تبدیل می‌کند. این مسابقه نشان داد نسل جدید فوتبال اسپانیا چگونه توازن بازی‌های بزرگ را تغییر می‌دهد. یامال اکنون از یک استعداد آینده‌دار به مهره‌ای تعیین‌کننده در قواره مدعیان توپ طلا تبدیل شده است.

بازگشت رسمی روزنیور به دنیای مربیگری
لیام روزنیور، سرمربی ۴۱ ساله انگلیسی، تنها سه ماه پس از برکناری از چلسی، با امضای قراردادی دو ساله به عنوان سرمربی جدید تیم «پاریس اف‌سی» در لیگ یک فرانسه انتخاب شد. این قرارداد قابلیت تمدید برای یک فصل دیگر را نیز دارد. روزنیور جانشین آنتوان کومبواره می‌شود که فصل گذشته این تیم را به رتبه یازدهم رسانده بود.

پروژه بلندپروازانه پاریس اف‌سی که از حمایت مالی خانواده آرنو و مجموعه ردبول برخوردار است، بر اساس کارنامه موفق روزنیور در توسعه بازیکنان جوان شکل گرفته است. مارکو نیه، مدیر ورزشی باشگاه، سبک مدرن و رهبری این مربی را عامل ارتقای سطح کیفی تیم دانست. روزنیور که پیش از این با استراسبورگ موفق به کسب سهمیه اروپایی شده بود، از ۲۲ اوت و در دیدار مقابل تروا، کار خود را روی نیمکت این تیم پارسی آغاز خواهد کرد.

زنزله در خط دفاعی توپچی‌ها

باشگاه آرسنال در پی نگرانی از جدایی احتمالی بن وایت، به دنبال جذب آرون وان-بیساکا، مدافع راست پیشین منچستریونایتد و فعلی وستهم است. آرسنال نام این مدافع ۲۸ ساله را که پس از سقوط وستهم به دسته پایین‌تر در لیست فروش قرار گرفته، در صدر فهرست خرید خود قرار داده است. وان-بیساکا اخیراً نمایش درخشانی با تیم ملی جمهوری دموکراتیک کنگو در جام جهانی ۲۰۲۶ داشت.

میکل آرتزا شریفته توانایی های فوق العاده این بازیکن در نبردهای تک‌به‌تک است و او را مکمل مناسبی برای ژورین تیمبر می‌داند. از سوی دیگر، آینده بن وایت به دلیل پیشنهادهای جذاب از اروپا و عربستان سعودی و همچنین مصدومیت شدیدی که باعث از دست رفتن فینال لیگ قهرمانان و جام جهانی برای او شد، در حاله‌ای از ابهام است. آرسنال برای تقویت خط دفاعی خود، گزینه‌های دیگری مانند ژول کنده و ازری کونسا را نیز زیر نظر دارد.

واکنش بالوگان و پوجتینو به ماجرای جنجالی

شکست سنگین ۴ بر ۱ ایالات متحده مقابل بلژیک و حذف از جام جهانی ۲۰۲۶، تحت الشعاع سوایلی تعلیق کارت قرمز فولرین بالوگان با مداخله مستقیم دونالد ترامپ قرار گرفت. بالوگان که در دیدار با کیپ‌ورد اخراج شده بود، با فشار کاخ سفید و اربزنی تلفنی ترامپ با جیانی ایفانگتینو، توسط فیفا بخشیده شد و در ترکیب اصلی مائوریسیو پوجتینو قرار گرفت.

با این حال، حضور جنجالی مهاجم موناکو ثمری نداشت و آمریکا وداع تلخ با جام داشت. بالوگان پس از بازی با پذیرش تصمیمات، عملکرد برتر بلژیک را ستود. این ماجرا موجی از جنجال‌ها را برانگیخت؛ پوجتینو با ابراز ناامیدی شدید از ورود سیاست به فوتبال، از بازی‌دها و پیام‌های منفی علیه خود انتقاد کرد. در سمت مقابل، رودی گاریسا، سرمربی بلژیک، ضمن انتقاد از تصمیم فیفا، بالوگان را از این حواشی متمایز دانست و رفتار او را تحسین کرد.

انتقاد تند کارشناسان از مارتینز

در پی حذف ناامیدکننده پرتغال از جام جهانی ۲۰۲۶، با شکست ۱ بر صفر مقابل اسپانیا، کریس ساتن، کارشناس برجسته BBC، حملات شدیدی را علیه روبرتو مارتینز مطرح کرد. ساتن معتقد است مارتینز به جای اتخاذ تصمیمات شجاعانه فنی، تحت تأثیر نام‌ها قرار گرفته و فرصت‌سوزی بزرگی انجام داده است. او این اتفاق را تکرار سناریوی تلخ نسل طلایی بلژیک برای ستاره‌های پرتغال دانست.

پرتغال با وجود ستارگانی چون فرناندو، سیلوا و رونالدو نتوانست بازی هجومی ارائه دهد. اندکی پس از این انتقادات و حذف تلخ، روبرتو مارتینز رسماً پایان مأموریت و جدایی خود از تیم ملی پرتغال را اعلام کرد. در همین حال، رودی گاریسا، سرمربی بلژیک پس از صعود به یک چهارم نهایی، این پیروزی را به هواداران تقدیم کرد و تنها نکته تاریک شب خود را مصدومیت آمادو اونانا دانست.

چرا نسل طلایی پرتغال در جام جهانی ۲۰۲۶ فروپاشید؟

اشتباه مرگبار مارتینز

تیم را نجات می‌دادند. اما خبری از یک ستارخا تاکتیکی هماهنگ نبود و همین مسأله باعث شد پرتغال مقابل تیم‌های بزرگ حرفی برای گفتن نداشته باشد.

استفاده نادرست از مهره‌ها

حذف پرتغال در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر اسپانیا، پایان تلخی برای تیمی بود که بسیاری آن را یکی از مدعیان اصلی قهرمانی می‌دانستند. شکست یک بر صفر در دقایق پایانی، تنها نتیجه یک مسابقه نبود بلکه پایان پروژه‌ای بود که از زمان حضور روبرتو مارتینز روی نیمکت پرتغال با هدف فتح جام جهانی آغاز شده بود. اکنون رسانه‌های پرتغال معتقدند این ناکامی حاصل مجموعه‌ای از اشتباهات فنی، مدیریتی و حتی حواشی خارج از زمین بوده است.

ناتوانی در ساختن یک تیم واقعی

نخستین ایراد بزرگ مارتینز، ناتوانی در تبدیل مجموعه‌ای از ستاره‌های بزرگ به یک تیم منسجم بود. پرتغال با بازیکنانی مانند کریستیانو رونالدو، برونو فرناندز، ویتینیا، ژواو نوس، برناردو سیلوا و رافائل لیاو و وارد جام جهانی شد، اما هرگز نتوانست هویت تیمی پیدا کند. بازی‌های پرتغال پیش از حد به درخشش‌های فردی وابسته بود؛ گاهی نیوغ رونالدو، گاهی نفوذهای رافائل لیاثو، گاهی واکنش‌های درخشان دیوگو کاستا و یا جنگندگی راتو ویگا،

لوکباکیو پاسخ منتقدان را در زمین داد

او گفت: «لوکباکیو دقیقاً شخصیتی را دارد که این تیم به آن نیاز دارد. او پیش از حد نیمکت نشین بوده و به همین دلیل نتوانسته کیفیت واقعی خود را نشان دهد. اگر به صورت مداوم بازی کند، هم از نظر ذهنی قوی‌تر می‌شود و هم می‌تواند به یکی از مهره‌های تعیین‌کننده تیم تبدیل شود.» روزنامه‌های بلژیکی نیز عملکرد این بازیکن را یکی از نقاط قوت تیم دانستند به ویژه اینکه او علاوه بر وظایف هجومی، در بازگشت به دفاع نیز نمایش مهمی داشت: موضوعی که پیش از این کمتر در بازی‌های او دیده می‌شد.

فراتر از یک وینگر هجومی

روزنامه درنیر با اختصاص نمره ۸.۵، لوکباکیو را پس از شارل دکتلا، دومین بازیکن برتر میدان معرفی کرد. این روزنامه نوشت: «او نیمه نخست فوق‌العاده‌ای را پشت سر گذاشت و بارها مدافعان آمریکا را به درسر انداخت. در مشارکت در هر دو فاز بازی، نقش مهمی در پیروزی قاطع بلژیک برابر آمریکا ایفا کرد؛ دیداری که بسیاری آن را کامل‌ترین نمایش این تیم در جام جهانی می‌دانند.»

تحسین کارشناسان

عملکرد لوکباکیو با ژاناب گسترده‌ای در رسانه‌های بلژیک داشت. نوردین جباری، مهاجم سابق تیم ملی بلژیک معتقد است این بازیکن باید به مهره ثابت ترکیب اصلی تبدیل شود.

رکورد تاریخی که لاروخا را به رؤیای قهرمانی نزدیک کرد

دیوار نفوذناپذیر اسپانیا

چرا نسل طلایی پرتغال در جام جهانی ۲۰۲۶ فروپاشید؟

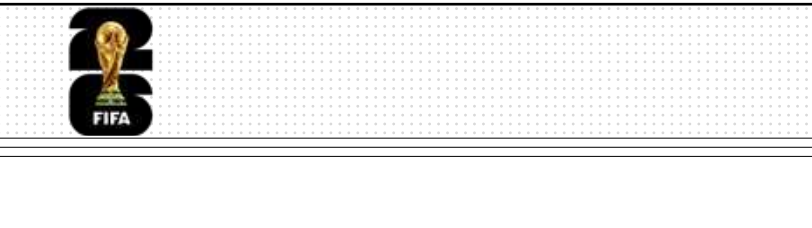
اشتباه مرگبار مارتینز

فرناندز به مهره تأثیرگذار تبدیل شد. این تداخل تاکتیکی باعث شد خط میانی پرتغال خلافت و ریتم لازم را در دست بدهد و مهاجمان نیز تغذیه مناسبی دریافت نکنند.

نیمکت نشینی مهره‌های آماده

اگرچه مارتینز در طول مسابقات از ۲۲ بازیکن استفاده کرد، اما توزیع دقیق بازی بسیار نامتوازن بود. چند بازیکن حتی یک دقیقه هم فرصت حضور در میدان پیدا نکردند و برخی مهره‌های آماده نیز تقریباً نادیده گرفته شدند. گونچالو راموس که هر زمان فرصت بازی پیدا کرد عملکرد خوبی داشت، تنها ۳۵ دقیقه در کل مسابقات به میدان رفت و مقابل اسپانیا اصلاً بازی نکرد. فرانسسکو ترینگاکو، سامو کوشتا و ماتئوس نونس نیز سهم بسیار اندکی از دقیق بازی داشتند. در مقابل، نفرات اصلی تقریباً بدون استراحت بازی کردند. دیوگو کاستا و زاتو ویگا تمام ۴۵ دقیقه را در زمین بودند و کریستیانو رونالدو نیز با وجود ۴۱ سال سن، بیش از ۴۴۰ دقیقه بازی کرد؛ موضوعی که نشانه‌ای از مدیریت محافظه‌کارانه مارتینز بود.

حاشیه‌های غیرضروری
یکی دیگر از عوامل حاشیه‌ساز، ماجرای حضور بازیکنان در ساحل محل اردوی تیم بود. تصاویر منتشرشده از تمرینات و لظحات استراحت بازیکنان، این تصور را در رسانه‌ها ایجاد کرد که تیم ملی پرتغال بیش از حد در فضای تفریحی قرار دارد. هرچند بازیکنان از رسانه‌ها بابت بزرگنمایی این موضوع انتقاد کردند، اما گزارش‌ها نشان می‌دهد خود فدراسیون پرتغال خبرنگاران را برای پوشش این برنامه دعوت کرده بود و بسیاری از بازیکنان نیز تصاویر آن را در شبکه‌های اجتماعی منتشر کردند؛ اتفاقی که تمرکز تیم را تحت تأثیر قرار داد.

فاصله او با سایر بازیکنان و شکل تعاملش با گروه، باعث ایجاد شکاف‌هایی در رختکن شد.

بزرگ فوتبال اروپا، کوچکترین فاصله میان رهبر تیم و سایر بازیکنان می‌تواند روی همدلی و هماهنگی اثر بگذارد؛ موضوعی که شاید در زمین مسابقه کاملاً آشکار نبود، اما در عملکرد کلی تیم بی‌تأثیر هم نبود.

در نهایت، شکست برابر اسپانیا تنها پایان حضور پرتغال در جام جهانی نبود؛ بلکه پایان پروژه روبرتو مارتینز نیز محسوب می‌شود. با جدایی قریب‌الوقوع این مربی و احتمال سپردن هدایت تیم به ژرژ ژسوس، فوتبال پرتغال وارد فصل تازه‌ای خواهد شد. نسلی که از نظر کیفیت فردی یکی از بهترین نسل‌های تاریخ این کشور به شمار می‌رود، هنوز فرصت موفقیت دارد، اما این بار نیازمند هویت تیمی، مدیریت بهتر و تصمیم‌های متفاوت است.

اختلافات با فدراسیون

مشکلات تنها به زمین مسابقه محدود نبود. از زمان روی کار آمدن پدرو پرونسا به عنوان رئیس فدراسیون فوتبال پرتغال، آینده مارتینز در هاله‌ای از ابهام قرار گرفت.

قهرمانی در لیگ ملت‌های اروپا در سال ۲۰۲۵ حضور او را تا جام جهانی تمدید کرد، اما اختلاف دیدگاه میان سرمربی و مدیران فدراسیون آشکار بود. در حالی که رئیس فدراسیون هدف تیم را حضور در نیمه‌نهایی اعلام می‌کرد، اسپانان کت ابتدا تنها درباره عبور از مرحله گروهی و حرکت گام‌به‌گام صحبت می‌کرد؛ اختلافی که نشان‌دهنده نبود هماهنگی در رأس فوتبال پرتغال بود.

نقش رونالدو و شکاف‌های رختکن

آخرین محور انتقادات به نقش کریستیانو رونالدو باز می‌گردد. گزارش رسانه پرتغالی مدعی است که اگرچه رونالدو همچنان رهبر تیم بود، اما گاهی

برزیل در تاریک‌ترین دوران فوتبال خود

نسل ناکام

تعبیر کردند: بازیکنی که با وجود استعداد فوق‌العاده، هرگز نتوانست رؤیای قهرمانی جهان را برای کشورش محقق کند.

رسانه‌های برزیل نیز با لحنی تند از پایان «نسل ناکام» سخن گفتند. روزنامه‌ها از پایان عصر نیمار و آغاز «دوران تاریک» فوتبال برزیل نوشتند؛ دورانی که پس از نسل‌های افسانه‌ای گاریشاسا، پله، روماریو و رونالدو، هنوز جانشین شایسته‌ای برای افتخارات گذشته پیدا نکرده است.

پس از حذف، بازیکنان برزیل حاضر در گفت‌وگو با خبرنگاران نشدند، اما مارکینیوش، کاپیتان تیم، مسئولیت شکست را پذیرفت و تأکید کرد بازیکنان با تجربه باید پاسخگوی این کارشناسان قرار گرفت. هرچند آتچولتی معتقد بود تصمیماتش بر پایه آمار و شرایط بازیکنان اتخاذ شده، اما روند مسابقات نشان داد بسیاری از این انتخاب‌ها نتیجه مطلوبی نداشته است.

در دیدار برابر نروژ، برزیل با وجود خلق موقعیت‌های متعدد و از دست دادن یک ضربه پانالتی، نتوانست برتری خود را به گل تبدیل کند. ورود نیمار در دقایق پایانی نیز نه تنها تغییری در روند بازی ایجاد نکرد، بلکه به گفته برخی کارشناسان، باعث از بین رفتن نظم دفاعی تیم شد و نروژ از همین فضا برای ضربه نهایی استفاده کرد.

سیمون تاریخ‌ساز شد

در قلب این موفقیت، نام اوان سیمون زکورد پیشین ایتالیا در سال ۱۹۹۰ و سوئیس در فاصله سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ را پشت سر گذاشت و به نخستین تیم تاریخ مسابقات تبدیل شد که به چنین دستاوردی می‌رسد. رکورد بدون گل خورده اسپانیا اکنون به ۶-۹ دقیقه رسیده؛ آماری که نشان می‌دهد این استحکام دفاعی، مهم‌ترین عامل موفقیت است تیم در مسیر صعود بوده است.

اتحاد بالاتر از ستاره‌ها

لوئیس دلافونتنه پس از پیروزی برابر پرتغال، راز موفقیت تیمش را تنها به مسائل فنی محدود ندانست. سرمربی اسپانیا تأکید کرد که همدلی، فداکاری و تلاش جمعی، پایه‌های اصلی این تیم را تشکیل می‌دهد. به گفته او، همه بازیکنان برای یکدیگر می‌دوند، در دفاع مشارکت می‌کنند و کاملاً به برنامه تاکتیکی تیم متعهد هستند؛ موضوعی که باعث شده اسپانیا حتی مقابل تیم‌های قدرتمند نیز کمتر دچار مشکل شود.

گیلم بالاکه، کارشناس فوتبال اسپانیا نیز معتقد است بزرگ‌ترین ویژگی این نسل، اتحاد فکری بازیکنان است. او می‌گوید اعضای تیم به یک هدف مشترک باور دارند و همین انسجام، اسپانیا را به تیمی بسیار سخت‌برای شکست دادن تبدیل کرده است.

^[1] این تیم در جام جهانی ۲۰۲۶، با شکست ۱ بر صفر مقابل اسپانیا، کریس ساتن، کارشناس برجسته BBC، حملات شدیدی را علیه روبرتو مارتینز مطرح کرد

^[2] این اتفاق را تکرار سناریوی تلخ نسل طلایی بلژیک برای ستاره‌های پرتغال دانست

^[3] اسپانیا با شکست ۱ بر صفر مقابل اسپانیا، کریس ساتن، کارشناس برجسته BBC، حملات شدیدی را علیه روبرتو مارتینز مطرح کرد

^[4] این اتفاق را تکرار سناریوی تلخ نسل طلایی بلژیک برای ستاره‌های پرتغال دانست

نقل و انتقالات پرسپولیس؛ پرشتاب، معمولی و بی ستاره

کاپیتان‌ها می‌روند، سیرجانی‌ها می‌آیند

گزارش یک
آردین فرزانگو
<div>عبر نگار</div>

بعد از انتخاب و معرفی مهدی تارتار به عنوان سرمربی پرسپولیس با توجه به کمبود زمان پروسه نقل و انتقالات تابستانی این باشگاه با سرعت و شتاب بیشتری پی گرفته شد.

باشگاه پرسپولیس درست بلافاصله بعد از معرفی تارتار از اولین خریدش رونمایی کرد که مهدی تکبدری وینگر موفق فصل گذشته گل‌گهر بود و حالا دوباره شاگرد تارتار خواهد بود. بلافاصله بعد از تکبدری نام گزینه‌های بعدی به صف شد که تقریباً بیشترشان شاگرد مهدی تارتار در گل‌گهر و تیم‌های دیگر بوده‌اند.

لیست مازاد و دردسرهاش

به موازات این فعالیت باشگاه برای پر کردن سبد خرید، لیست مازاد هم اعلام شد که نام‌های بزرگی در خود داشت. غیر از سروش ربیعی که اصلاً قرارداد ندارد و به ایران برنگشته بازیکنانی مثل امید علیشاه، مرتضی پورعلی‌گنجی و میلاد سرلک که همگی از بازیکنان باتجربه پرسپولیس بودند در لیست مازاد قرار گرفتند و بعدتر به اینها دو خارجی دیگر هم اضافه شدند؛ یکی تیوی بیفوما و دیگری دنیل گرا مدافع راست مجارستانی. البته پروسه کنار گذاشتن این نفرات دشوار خواهد بود چرا که همگی با باشگاه قرارداد دارند و

غلامی در انتظار تأیید سهراب برای بازگشت به تمرینات

عارف غلامی در شرایطی نامش بار دیگر پیرامون استقلال مطرح شده که هنوز وضعیت ادامه همکاری او با این باشگاه مشخص نیست. این مدافع که ابتدای فصل گذشته با قراردادی یکساله به جمع آبی‌پوشان بازگشت، اکنون برای ماندن در استقلال باید ابتدا تکلیف قراردادش را با باشگاه روشن کند و سپس درباره حضور در تمرینات تصمیم‌گیری شود.

ادامه همکاری غلامی با استقلال تنها در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که کادر فنی جدید به سرمربیگری سهراب بختیاری‌زاده خواهان حفظ او باشد. با این حال، گفته می‌شود غلامی در برنامه‌های فنی بختیاری‌زاده جایگاهی ندارد و سرمربی استقلال نگاه مثبتی به ادامه حضور این بازیکن ندارد.

بختیاری‌زاده که در گذشته نیز نسبت به جذب برخی بازیکنان برای استقلال انتقاداتی مطرح کرده بود، اعتقاد دارد غلامی گزینه مناسبی برای خط دفاعی تیمش نیست، به همین دلیل، احتمال تمدید قرارداد این مدافع در شرایط فعلی چندان بالا ارزیابی نمی‌شود.

از این رو، غلامی پیش از هر اقدامی برای حضور در تمرینات باید وضعیت خود را با مدیران باشگاه مشخص کند تا پس از تصمیم نهایی کادر فنی، تکلیف آینده او نیز روشن شود.

هیراد عرب

خبرنگار

سهراب بختیاری‌زاده در شرایطی هدایت استقلال را بر عهده گرفته‌که با یکی از بی‌سابقه‌ترین چالش‌های تاریخ این باشگاه روبه‌رو است. وضعیتی که تاکنون هیچ‌یک از سرمربیان استقلال پیش از آغاز لیگ برتر آن را تجربه نکرده‌اند.

سرمربی آبی‌پوشان در حالی تمرینات تیمش را آغاز کرده که پنجره نقل وانتقالات باشگاه همچنان بسته است و استقلال نه تنها موفق به جذب بازیکن جدید نشده، بلکه حتی امکان به خدمت گرفتن بازیکن آزاد را نیز ندارد.

این شرایط باعث شده بختیاری‌زاده به نخستین پیروز همچنان گزینه اول نیمکت فجر

اکبر منتشلو / نتایج پیروز قربانی سرمربی فخرسیاسی در فصل گذشته باعث شده تا مدیران باشگاه نتوانند از کنار نام او به راحتی عبور کنند. کسب ۳۳ امتیاز از ۳۳ بازی و قرارگرفتن در رتبه هشتم جدول ۱۶ تیمی، آن هم با پیروزی‌های ارزشمند مقابل مدعیانی مثل پرسپولیس و تراکتور، کارنامه‌ای است که نمی‌توان به سادگی از آن گذشت. قربانی که تیم را از لیگ یک به لیگ برتر رساند، همواره اولویت خود را تمدید قرارداد و ادامه مسیر در شیراز اعلام کرده بود. البته یکی از مهم‌ترین شروط پیروز قربانی برای ادامه حضور در فخرسیاسی، تأمین بودجه مناسب جهت حضور قدرتمند در فصل آینده است؛ موضوعی که باعث شد تا نسبت به ادامه همکاری با این باشگاه تردید داشته باشد. همین درخواست هم در ادامه مدیران باشگاه را مجاب به مذاکره با گزینه‌های دیگر کرد. وحید رضایی سرمربی شمس آذر و کاپیتان سابق فجر که ۴سال از دوران فوتبالش را در این تیم سپری کرده بود، نامش به عنوان یکی از گزینه‌های فخر مطرح شد اما مدیران تیم قزونی که از عملکرد سرمربی شان رضایت داشتند به هیچ وجه با این جدایی موافقت نکرده و رضایی را سرمربی فصل آینده تیم‌شان

از محمد قربانی، دنیس اکرت و کسری طاهری هم به عنوان گزینه‌های خط میانی و خط حمله سرخ‌ها نام برده می‌شود

سه شاگرد سابق تارتار در سبد خرید

در سوی مقابل لیست خرید پرسپولیس هم در رسانه‌ها لو رفت که بیشتر بازیکنان موفق لیگ برتر و شاگردان سابق تارتار را شامل می‌شد اما خبری از ستاره‌ها و نام‌های بزرگ نبود.

مجید عیدی مدافع راست فصل قبل گل‌گهر که زمستان سال قبل قرار بود به پرسپولیس بیاید دیروز با عقد قراردادی ۲ ساله به پرسپولیس پیوست. پرسپولیس در نیم فصل دنبال جذب این بازیکن رفت اما رقم رضایتنامه‌اش بالا بود و باشگاه ذیل گنرا را جذب کرد.

حالا قرار است عیدی جایگزین گرا در دفاع راست شود. خرید بعدی باز هم از گل‌گهر خواهد بود؛ پوریا پورعلی‌هافبک دفاعی تیم سیرجانی که قبلاً در ملوان نیز شاگرد مهدی تارتار بوده احتمالاً جایگزین میلاد سرلک می‌شود. پسرخاله ۳۰ ساله حسن یزدانی در دو سه سال اخیر چند باری گزینه حضور در پرسپولیس شده بود اما حالا با تارتار به این تیم هم رسید اما در غربال یکی مانده به آخر خط خورد. این گل‌گهر سیرجان درج شده، در

صورت عدم کسب سهمیه حضور در رقابت‌های آسیایی فصل آینده توسط این باشگاه، وی مجاز به فسخ قرارداد خود خواهد شد. از همین رو، پورعلی با استناد به این بند، قراردادش را با گل‌گهر فسخ می‌کند و انتظار می‌رود پس از نهایی شدن این روند، به‌صورت رسمی به پرسپولیس بپیوندد. دیگر گزینه خرید سرخ‌ها نیز پوریا شهرآبادی است که او هم فصل قبل در گل‌گهر شاگرد تارتار بود. شهرآبادی قبل از جام جهانی به تیم ملی هم رسید اما در غربال یکی مانده به آخر خط خورد. این مهاجم ۲۰ ساله قرار است خط

حمله سرخ‌ها را تقویت کند. البته این بازیکن هم با گل‌گهر قرارداد ۱۰۰ میلیارد تومانی برای صدور رضایتنامه‌اش انتقال او را با بن‌بست مواجه کرده مگر اینکه در مذاکرات طرفین شرایط تغییر کند.

گزینه‌هایی از سپاهان، دو ملی‌پوش و دو ژنوینر

در سبد خرید پرسپولیس نام‌های دیگری هم دیده می‌شود. یکی عارف دیگری هم برنامه‌های او را می‌تواند سرخپوش شود. پرسپولیس یک هدف نقل و انتقالی

دیگر از سپاهان نیز دارد و آن کسی نیست جز مهدی لیموچی وینگر تکنیکی زردها که دو سال قبل هم گزینه پرسپولیس بود.

برای خط دفاع سرخ‌ها دو بازیکن ملی‌پوش را مد نظر دارند که هر دو در جام جهانی حضور داشتند. یکی دانیال ایری مدافع جوان ملوان که به خاطر خدمت سربازی از نساجی در این تیم بازی می‌کند. دیگری هم علی نعمتی مدافع فولاد که قبل از فولاد برای پرسپولیس بازی می‌کرد.

باشگاه‌های این دو بازیکن نام‌نگاری کرده تا جذب‌شان کند.

از محمد قربانی، دنیس اکرت

کسری طاهری هم به عنوان گزینه‌های خط میانی و خط حمله سرخ‌ها نام برده می‌شود. قربانی البته با اولوده امارات قرارداد دارد و رقم رضایتنامه‌اش نجومی است اما اکرت با همان درگاهی بازیکن آزاد است. همچنین به نظر می‌رسد هم پوش پیکان به پرسپولیس روند انتقال کسری طاهری مهاجم ملی‌پوش پیکان به پرسپولیس هم زودی طی خواهد شد. طاهری قبلاً با پرسپولیس توافق کرده بود و دیروز از پیکان خداحافظی کرد و چنانچه رضایتنامه‌اش از سوی باشگاه رویین‌کاران صادر شد و انتقالش به جمع سرخ‌ها نهایی خواهد شد.

بازگشت منیرالحدادی به تمرینات استقلال در ابهام

در حالی که تمرینات پیش‌فصل استقلال با حضور اکثر بازیکنان در جریان است، هنوز خبری از بازگشت منیرالحدادی به اردوی آبی‌پوشان نیست. مهاجم مراکشی-اسپانیایی استقلال که به تاژگی پدر شده، تاکنون به جمع شاگردان سهراب بختیاری‌زاده اضافه نشده و غیبت او همچنان ادامه دارد.

این در شرایطی است که برخی بازیکنان خارجی استقلال، از جمله آسانی، به تمرینات بازگشته‌اند و خود را به کادر فنی معرفی کرده‌اند، اما الحدادی هنوز راهی ایران نشده است. پیگیری‌ها نشان می‌دهد این بازیکن طی روزهای اخیر با مدیران باشگاه در ارتباط بوده و به آنها اعلام کرده که قصد دارد در هفته جاری به ایران بازگردد و به تمرینات ملحق شود. البته هنوز مشخص نیست این وعده چه زمانی عملی خواهد شد و باید دید مهاجم استقلال چه روزی در اردوی آبی‌پوشان حاضر می‌شود. غیبت ادامه‌دار الحدادی در حالی است که کادر فنی به دنبال اجرای کامل برنامه‌های آماده‌سازی پیش‌فصل است و سهراب بختیاری‌زاده نیز قصد دارد هرچه سریع‌تر ترکیب کامل تیمش را در اختیار داشته باشد.

به نزدیک شدن زمان برگزاری اردوی آماده‌سازی استقلال، بازگشت منیرالحدادی به یکی از دغدغه‌های اصلی کادر فنی تبدیل شده و مدیران باشگاه نیز امیدوارند این بازیکن طبق وعده خود روزهای آینده به ایران بازگردد.

هیچ نتیجه‌ای به همراه نداشته است.

با این حال، بختیاری‌زاده چاره‌ای جز ادامه مسیریا همین وضعیت ندارد. او تمرینات پیش‌فصل را آغاز کرده و تمام تمرکز خود را روی بازیکنان فغلی و نفرات جوان باشگاه گذاشته است. سرمربی آبی‌ها امیدوار است بتواند با استفاده از ظرفیت بازیکنانی که در اختیار دارد، تیمش را برای شروع لیگ آماده کند. هرچند به خوبی می‌داند رقابت با تیم‌هایی که نقل‌وانتقالات پررنگی را پشت سر گذاشته‌اند، کار آسانی نخواهد بود.

استقلال در حالی وارد فصل جدید می‌شود که بسیاری از رقبای مستقیمش ترکیب خود را تقویت کرده‌اند، اما آبی‌پوشان هنوز موفق به جذب حتی یک بازیکن جدید نشده‌اند. این موضوع فشار مضاعفی را روی کادر فنی وارد خواهد کرد و بختیاری‌زاده ناچار است بدون

محسن یوسفی :

انتخاب سهراب یک تصمیم منطقی است

محسن یوسفی، پیشکسوت استقلال، درباره شرایط این تیم در آستانه فصل جدید اظهار کرد: «استقلال در فصل پیش رو در لیگ نخبگان آسیا به میدان خواهد رفت و این مسابقات فرصت بسیار خوبی است تا تیم بتواند دوباره توانایی‌های خود را نشان دهد. هواداران استقلال مدت‌هاست که منتظر ارائه نمایش‌های خوب از سوی تیمشان هستند و هر بازیکنی که به این تیم می‌آید، باید بداند انتظارات در استقلال همیشه بالاست و پوشیدن این پیراهن مسئولیت سنگینی دارد.» وی افزود: «استقلال فصل گذشته در رقابت‌های آسیایی نتایج خوبی کسب نکرد و از دور مسابقات کنار رفت، اما این فصل فرصت مناسبی است تا آبی‌پوشان با ارائه عملکردی مطلوب، دل هواداران را به دست بیاورند. هر زمان تیم فوتبال خوبی ارائه دهد، هواداران نیز با تمام وجود از آن حمایت خواهند کرد.»

یوسفی درباره حضور سهراب بختیاری‌زاده روی نیمکت استقلال گفت: «سهراب نشان داده توانایی هدایت استقلال را دارد و انتخاب او تصمیمی منطقی و عاقلانه بود. این انتخاب می‌تواند به ایجاد ثبات در تیم کمک کند، اما او برای موفقیت به حمایت واقعی مدیران باشگاه نیاز دارد. استقلال در لیگ برتر، جام حذفی و لیگ نخبگان حضور خواهد داشت و برای موفقیت در این سه جبهه باید از نظر حضور حمایت قرار بگیرد.»

پیشکسوت استقلال در پایان خاطرنشان کرد: «اگر برای استقلال حاشیه‌ای ایجاد نشود و باشگاه در جذب بازیکنان مورد نیاز موفق عمل کند، این تیم می‌تواند نتایج مورد انتظار هواداران را کسب کند. همچنین باید به کادر فنی و بازیکنان زمان کافی داده شود تا تیم به هماهنگی لازم برسد. برای استقلال آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم هواداران همچنان مانند همیشه از تیمشان حمایت کنند تا آبی‌پوشان دوباره به روزهای خوب خود بازگردند.»

تمدید قرارداد خسروی با چادرملو

چادرملوی اردکان پس از کسب سهمیه لیگ قهرمانان آسیا ۲۰ روند حفظ بازیکنان خود را دنبال می‌کند و در همین راستا قرارداد محمدحسین خسروی، هافبک دفاعی ۲۷ ساله این تیم، تمدید شد. این بازیکن فصل گذشته ۱۹ بار برای چادرملو به میدان رفت و یک گل نیز به ثمر رساند. تک‌گل او مقابل مس رفسنجان ثبت شد.

فرجی در تراکتور می‌ماند

فرشاد فرجی، مدافع تراکتور که توانایی بازی در پست دفاع راست را هم دارد، همکاری خود را با سرخپوشان تبریزی ادامه خواهد داد. این بازیکن در هفته‌های اخیر با پیشنهادهایی مواجه شده بود، اما تصمیم گرفته در تراکتور بماند. بدین ترتیب اگر اتفاق خاصی نیفتد فرجی لیگ بیست‌وششم را نیز با تراکتور پشت سر خواهد گذاشت.

علی نژاد گل‌گهری شد

محمد علی نژاد بازیکن فصل پیش ملوان با نظر مهدی تارتار، سرمربی پیشین گل‌گهر، به این تیم ملحق شد و از آغاز تمرینات آماده‌سازی این تیم برای حضور در فصل جدید لیگ برتر در جمع شاگردان تارتار حضور داشت. با وجود تغییر روی نیمکت گل‌گهر و انتخاب سید مهدی رحمتی به عنوان سرمربی جدید، قرارداد علی نژاد پیش از این به امضا رسیده و این بازیکن به‌صورت رسمی عضو گل‌گهر سیرجان محسوب می‌شود.

جدایی زکی‌پور از سپاهان

میلاذکی‌پور به‌زودی از سپاهان جدا خواهد شد. این بازیکن در هفته‌های گذشته برای همراهی با شرایط مالی جدید زردپوشان، بخش قابل توجهی از قرارداد خود را کاهش داد و حتی قرارداد تازه‌ای را رقم پایین‌تر به امضا رساند. این تصمیم در شرایطی گرفته شد که سپاهان پس از مشکلات مالی ناشی از آسیب‌های واردشده به مجموعه فولاد مبارکه، سیاست تازه‌ای را در هزینه‌های نقل‌وانتقالاتی و قرارداد بازیکنان دنبال می‌کند. با این حال، پس از آغاز تمرینات سپاهان اتفاقی غیرمنتظره رخ داد. زکی‌پور به محل تمرین رفت، اما به او اعلام شد در تمرینات شرکت نکند.

برنامه لیگ

هفته سی و سوم لیگ آزادگان	
شنبه ۲۰ تیر ۱۴۰۵ - ساعت ۱۹:۳۰	
پاریس جنوبی جم	داماش گیلان
پالایش نفت بندرعباس	بعثت کرمانشاه
صنعت نفت آبادان	مس کرمان
مس شهر بابک	کاراگستر
فرد البرز	نساجی مازندران
آروسلامشهر	شاهروازی کرمان
هوادار	نفت و گاز گچساران
شهرداری نوشهر	نیروی زمینی
نودارومیه	سایا

فوتبال ایران

پرسپولیس شکایتش از سلمانی را پس گرفت

با توافق نهایی میان باشگاه پرسپولیس و یاسین سلمانی، اختلاف حقوقی میان طرفین پایان یافت و مدیران این باشگاه تصمیم گرفتند شکایت خود را از هافبک جوان سرخپوشان پس بگیرند. بر اساس توافق انجام‌شده، پرونده حقوقی سلمانی دیگر از سوی باشگاه پیگیری نخواهد شد و دو طرف به تفاهم کامل دست یافته‌اند. به این ترتیب، مانع حقوقی برای ادامه حضور سلمانی در پرسپولیس از بین رفته و این بازیکن بدون دغدغه می‌تواند به فعالیت خود در جمع سرخپوشان ادامه دهد. با بسته شدن این پرونده، باشگاه پرسپولیس نیز یکی از اختلافات داخلی خود را پیش از آغاز فصل جدید به پایان رساند.

بازگشت سرباز سپاهان

حبیبی، هافبک ۲۰ساله‌ای که در دو فصل اخیر برای کسب تجربه و گذراندن دوران خدمت از سپاهان جدا شده بود، حالا به اردوی طلایی‌پوشان برمی‌گردد تا زیر نظر محرم نویدکیا کارش را دنبال کند. حبیبی از محصولات آکادمی سپاهان است که پس از درخشش در آکادمی، به تیم بزرگسالان سپاهان رسید. او در لیگ بیست‌وسوم هم زیر نظر روزه موراس نخستین تجربه‌های خود را در سطح لیر فوتبال ایران پشت سر گذاشت.

خریده‌های ادامه‌دار نساجی

خریده‌های نساجی مازندران قبل از پایان فصل جاری لیگ دسته اول فوتبال ایران و پیش از شروع دوران آماده‌سازی برای لیگ برتر آغاز شده و این باشگاه پس از دانیال ایری، افشین صادقی حالا علیرضا آراسته، مدافع چپ ۲۰ ساله خیبرخیم‌آباد را به خدمت گرفت. علیرضا آراسته که سال گذشته از تیم جوانان سابق به جمع شاگردان سید مهدی رحمتی اضافه شده بود، با نظر مثبت این سرمربی در پنج مسابقه لیگ برتری و دو دیدار جام حذفی به میدان رفت و مورد اعتماد او قرار گرفت. او فصل آینده برای نساجی مازندران بازی می‌کند.

پاراگوئه در داخل و بیرون زمین اخلاق را باخت

فوتبال علیه نژادپرستی

عکس: Getty Images

وزارت امور خارجه پاراگوئه نیز آماریلارا محکوم کرد و اعلام کرد: «دولت پاراگوئه این اظهارات را که برخلاف ارزش‌ها و اصولی است همزبانی مسالمت‌آمیز به کرامت کشور ما کرده است»

که پس از پایان بازی، یک سیلی محکم به او زدند و من حتی یک هوادار فوتبال هم نیستم. او پیش از این نیز شنبه شب در شبکه اجتماعی ایکس از امپایه انتقاد کرده بود و با بازنشر پستی از این مهاجم که در مقابل اورلاندو کیل، دروازه‌بان پاراگوئه، جشن گرفته بود، نوشت: «این حیوان بی سواد هرگز نوشتن را یاد نگرفت. به جای شیرمادر، نارگیل مکید و تحصیلکرده‌ترین موجوداتی که تا به حال به آنها گوش داده، شامیانزه‌ها بودند.» او در ادامه خطاب به دروازه‌بان پاراگوئه نوشت: «باید حساسیت را می‌رسیدی، اورلاندو کیل.» آماریلارا از سال ۲۰۲۳ عضو مجلس سنای جمهوری پاراگوئه است و فعالیت سیاسی خود را در این کشور آمریکای جنوبی از سال ۱۹۸۲ آغاز کرده است.

گزارش یک

کیلیان امپایه، سلسنتیا آماریلارا سناتور پاراگوئه رایس از اینکه او کاپیتان فرانسه را در پی دیدار دو تیم در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی در روز شنبه «کامرونی مستعمره‌شده» خطاب کرد، فردی «حقیر» و «نژادپرست» توصیف کرد. فدراسیون فوتبال فرانسه اعلام کرده است که اظهارات آماریلارا برای انجام اقدامات قانونی به دادستانی گزارش داده است. سپس روز دوشنبه، وزارت امور خارجه پاراگوئه بیانیه‌ای از سوی دولت این کشور در شبکه اجتماعی ایکس منتشر کرد که در آن از صحبت‌های آماریلارا انتقاد و فاصله خود را از این اظهارات اعلام کرد.

فرانسه در دیداری پر تنش در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی در روز شنبه، پاراگوئه را شکست داد و امپایه تنها گل مسابقه را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند.

آماریلارا، وکیل ۶۱ ساله و عضو حزب لیبرال رادیکال معتبر پاراگوئه در چندین شبکه اجتماعی به انتقاد از این بازیکن رئال مادرید پرداخت. او شنبه شب در پستی در اینستاگرام، همراه با انتشار دو تصویر از امپایه، این بازیکن ۲۷ ساله را کامرونی مستعمره‌شده‌ای که ناامیدانه تلاش می‌کند خود را فرانسوی نشان دهد، خطاب کرد و همچنین او را «کینه‌توز، متکبر و زشت» توصیف کرد.

آماریلارا ادامه داد: «او در تمام طول مسابقه عصبی بود و از ترس خشک شده بود؛ درست مثل دیگر بازیکنان تیمش. آنها حتی نتوانستند یک گل به ثمر برسانند و به سختی پیروز شدند.» او افزود: «تنها چیزی که بسیاری از ما درباره الیبروخاها (لقب تیم ملی پاراگوئه) ناراحت هستیم، این است

فوتبال فرانسه، در حمایت از کیلیان امپایه نوشت: «من حمایت کامل خود را از کاپیتان، بازیکنان و به طور کلی تمام قربانیان چنین اظهارات نفرت‌انگیزی اعلام می‌کنم. بازیکنان تیم ملی فرانسه نماینده فرانسه هستند. این کشور ماست که در اینجا مورد توهین قرار گرفته است. این اظهارات، هم قابل مجازات و هم نکوهیده هستند.»

فوتبال فرانسه نماینده فرانسه هستند و این کشور ماست که مورد توهین قرار گرفته است.» از سوی دیگر، وزارت امور خارجه پاراگوئه نیز اظهارات آماریلارا را محکوم کرد و اعلام کرد: «دولت پاراگوئه این اظهارات را که برخلاف ارزش‌ها و اصولی است که بر پایه همزیستی مسالمت‌آمیز و احترام به کرامت انسانی در کشور ما بنا شده، رد و محکوم می‌کند.» این وزارتخانه همچنین تأکید کرد: «اظهارات سلسنتیا آماریلارا صرفاً به مسئولیت شخصی او به عنوان عضو قوه قانونگذاری مربوط می‌شود و به هیچ عنوان نشان‌دهنده موضع دولت جمهوری پاراگوئه یا مردم این کشور نیست.»

مکرون: یک گل دیگر برای امپایه، علیه نژادپرستی
فیلیپ دیالو، رئیس فدراسیون

نفرت‌انگیز و غیرقابل قبول است. چگونه ممکن است کسی چنین اظهاراتی داشته باشد؟ این سخنان، جنایت‌آمیز و شایسته محکومیت است و باید مانند هر اقدام مشابه دیگری تحت پیگرد قانونی قرار گیرد.» فدراسیون فوتبال فرانسه این موضوع را برای آغاز اقدامات قانونی به دادسرا گزارش خواهد کرد. فدراسیون حمایت کامل خود را از کاپیتان، بازیکنان تیم ملی و به طور کلی از تمام قربانیان چنین اظهارات نفرت‌انگیزی اعلام می‌کند.» در ادامه این بیانیه آمده است: «اکنون بیش از هر زمان دیگری، فدراسیون فوتبال فرانسه متعهد به مبارزه با نژادپرستی و تمام اشکال تبعیض است. چنین اظهاراتی برای کسانی که آنها را مطرح می‌کنند و افرادی که آنها را منتشر می‌کنند، ماهه شرمساری است. بازیکنان تیم

و نژادپرستی خود را در سراسر جهان گسترش دهند.» امپایه بهترین گلزن تاریخ تیم ملی فرانسه، در این جام جهانی تاکنون هفت گل در چهار مسابقه به ثمر رسانده و همراه با لیونل مسی و اریلینگ هالند در صدر جدول رتبه‌بندی قرار دارد.

حمایت فدراسیون فوتبال فرانسه از امپایه

فدراسیون فوتبال فرانسه در بیانیه‌ای حمایت خود را از کاپیتان تیم ملی این کشور اعلام کرد و اظهارات سلسنتیا آماریلارا، سناتور پاراگوئه علیه کیلیان امپایه را محکوم کرد. در بیانیه فدراسیون فوتبال فرانسه آمده است: «اظهارات سلسنتیا آماریلارا، سناتور پاراگوئه، علیه کیلیان امپایه کاملاً

آدمه بودیم و موفق نشدیم.» کریستین پولیشیچ نیز تأکید کرد آمریکا همچنان یک گام با رقابت در سطح بهترین تیم جهان فاصله دارد و باید برای رسیدن به آن سطح تلاش بیشتری انجام دهد.

حسرت بزرگ

گمانه‌زنی‌ها درباره جدایی مائوریسیو پوچتینو از تیم ملی آمریکا همچنان ادامه دارد؛ هرچند بسیاری معتقدند این تصمیم مستقل از نتیجه جام جهانی نیز قابل پیش‌بینی بود. با وجود این، سرمربی آرژانتینی از نسل جوان فوتبال آمریکا تمجید و ابراز امیدواری کرد این تیم در آینده بتواند به موفقیت‌های بزرگتری برسد. با این حال، واقعیت فعلی چیز دیگری است. جام جهانی خانگی که قرار بود نقطه عطف فوتبال آمریکا باشد، با همان پایان تلخی به اتمام رسید که بسیاری از هواداران آن هراس داشتند. شور، هیجان و امید یک ماه گذشته جای خود را به حسرتی بزرگ داد؛ حسرت فرصتی که شاید تا سال‌ها تکرار نشود.

این ویژگی‌ها دیده نشد. کریستین پولیشیچ بارها توپ را از دست داد، سرچینیو دست در نیمه نخست عملکرد ضعیفی داشت و تعویض شد، مالک تیممان جز یک ضربه ایستگاهی، تأثیر خاصی نگذاشت و خط دفاعی نیز بارها تحت فشار مهاجمان بلژیک قرار گرفت. اشتباه فاحش مت فریزز دروازه‌بان آمریکا که به گل سوم بلژیک انجامید، نماد روز تلخ میزبان بود. حتی بالوگان که پس از جنجال‌های فراوان به ترکیب بازگشته بود، نتوانست نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کند.

ناکامی تکراری

این چهارمین بار در پنج دوره اخیر جام جهانی است که آمریکا در مرحله یک‌هشتم نهایی از دور رقابت‌ها کنار می‌رود. تنها استثنا جام جهانی ۲۰۱۸ بود که این تیم حتی موفق به صعود به مسابقات نشد. تایلر آدامز کاپیتان آمریکا، پس از بازی اعتراف کرد: «نکات مثبتی وجود دارد، اما در چنین شرایطی دیگر اهمیتی ندارند. ما برای شکستن این سد

ورزشگاه‌ها این امید را به وجود آورده بود که آمریکا بتواند برای دومین بار در تاریخ خود به جمع هشت تیم برتر جام جهانی برسد اما برابر بلژیک همه چیز فروریخت. مسیر آمریکا تا مرحله حذفی، نسبت به بسیاری از مدعیان، مناسب‌تر به نظر می‌رسید. این تیم از گروه خود صدرنشین صعود کرد، در مرحله قبل از حذفی نه‌چندان قدرتمند عبور کرد و سپس به بلژیک رسید که بسیاری آن را نسبت به نسل طلایی گذشته، تیمی سالخورده‌تر می‌دانستند. حتی بازگشت فولارین بالوگان پس از لغو محرومیتش، فرصت بزرگی برای میزبان محسوب می‌شد.

با این حال، شاگردان مائوریسیو پوچتینو نتوانستند از این شرایط بهره‌برند و در مهم‌ترین مسابقه خود، کاملاً مغلوب حریف شدند.

واقعیت فوتبال آمریکا

آمریکا در بازی‌های قبلی با پرس شدید، سرعت بالا و انتقال‌های سریع به حمله موفق ظاهر شده بود، اما مقابل بلژیک تقریباً هیچ‌یک از

تیم ملی آمریکا با شکست سنگین ۴ بر یک برابر بلژیک در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، به رؤیای صعودی تاریخی پایان داد؛ شکستی که بار دیگر نشان داد فوتبال آمریکا هنوز تا فرار گرفتن در جمع قدرت‌های بزرگ

چهار فاصله دارد.

این تیم در طول یک ماه گذشته با نمایش‌های امیدوارکننده، شور و هیجان فراوانی میان هواداران ایجاد کرده بود. عملکرد خوب در مرحله گروهی، صعود به عنوان صدرنشین و فضای کم‌تظنیر

رویای آمریکایی در خانه فرو ریخت

ناکامی بزرگ میزبان پسر و صدا

روایت

شکست آمریکا، اینفانتینو را از یک بحران بزرگتر نجات داد؟

فیفا در آتش رسوایی

شکست ۴ بر یک تیم ملی آمریکا برابر بلژیک در مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، شاید از نظر فوتبالی پایان کار میزبان بود، اما از نگاه بسیاری از تحلیلگران، این نتیجه فشار سنگینی را که در روزهای اخیر بر جانی اینفانتینو و فیفا وارد شده بود، تا حدی کاهش داد. جنجال اصلی نه در زمین مسابقه، بلکه در تصمیم بحث‌برانگیز فیفا برای تعلیق محرومیت فولارین بالوگان و شائبه دخالت مستقیم دونالد ترامپ در این پرونده شکل گرفت؛ تصمیمی که اعتبار این نهاد را زیر سؤال برد.

دخالت سیاسی که فوتبال را به حاشیه برد

یک روز پیش از دیدار آمریکا و بلژیک، فیفا به شکلی غیرمنتظره محرومیت یک جلسه‌ای فولارین بالوگان را لغو کرد، تصمیمی که پس از تماس تلفنی دونالد ترامپ با جانی اینفانتینو و رایزنی برخی مقام‌های ارشد دولت آمریکا رسانه‌ای شد. ترامپ بعدها نیز به صراحت تأیید کرد که از رئیس فیفا خواسته است این تصمیم مورد بازنگری قرار گیرد، زیرا به اعتقاد او اخراج بالوگان اشتباه بوده است. هرچند فیفا تأکید کرد نهادهای قضایی این سازمان کاملاً مستقل عمل می‌کنند و تماس ترامپ هیچ تأثیری بر تصمیم نهایی نداشته، اما این سازمان هرگز توضیح نداد چرا محرومیتی که ابتدا ناشی از خطای شدید تشخیص داده شده بود، ناگهان لغو شد. همین ابهام موجی از انتقادها را در فوتبال اروپا به راه انداخت.

اعتراض گسترده اروپا به تصمیم فیفا

فدراسیون‌های اروپایی، یوفا و مسئولان فوتبال بلژیک این اقدام را عبور از «خط قرمز» توصیف کردند. رونی کراسیا سرمربی بلژیک اعلام کرد تیمش برای دفاع از اخلاق و سلامت فوتبال نسبت به این تصمیم اعتراض کرده است. فدراسیون فوتبال نیز نسبت به خدشه‌دار شدن سلامت رقابت‌ها هشدار داد و فدراسیون‌های سوئیس، آلمان و ایتالیا نیز به جمع منتقدان پیوستند. حتی کنفدراسیون فوتبال آمریکای جنوبی با انتشار بیانیه‌ای از داور مسابقه و استقلال تصمیمات داری دفاع کرد، اتفاقی که نشان داد این پرونده ابعاد بین‌المللی پیدا کرده است.

باخت آمریکا به نفع فیفا؟

اگر آمریکا با حضور بالوگان موفق به حذف بلژیک می‌شد، بدون تردید بحران فیفا ایجاد بسیار گسترده‌تری پیدا می‌کرد. اما پیروزی قاطع بلژیک باعث شد بخش زیادی از فشارها فروکش کند و پرونده فعلاً از نظر ورزشی بسته شود. با این حال، بسیاری معتقدند این نتیجه تنها آتش انتقادها را موقتاً خاموش کرده و لکه‌های که بر اعتبار فیفا و ریاست اینفانتینو نشسته، به این سادگی پاک نخواهد شد. بسیاری از مدیران فوتبال جهان معتقدند مهم‌ترین اصل هر تورنمنت، استقلال تصمیمات داخلی زمین است و هرگونه شائبه دخالت سیاسی می‌تواند اعتماد عمومی به مسابقات را از بین برد.

رابطه اینفانتینو و ترامپ دوباره زیر ذره بین

این نخستین بار نیست که رابطه نزدیک رئیس فیفا با دونالد ترامپ جنجال‌آفرین می‌شود. در سال‌های اخیر، حضور اینفانتینو در کنار ترامپ، حمایت‌های متقابل، اهدای جام‌های نمادین و حتی برخی تصمیمات بحث‌برانگیز فیفا بارها با انتقاد رسانه‌ها و مدیران فوتبال روبه‌رو شده است. پرونده بالوگان نیز بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که آیا رئیس فیفا توانسته استقلال این سازمان را در برابر فشارهای سیاسی حفظ کند یا خیر؛ پرسشی که پاسخ روشنی برای آن ارائه نشده است.

میدان مناقشات سیاسی

جام جهانی ۲۰۲۶ با استقبال گسترده هواداران، مسابقات جذاب و درخشش ستاره‌هایی مانند لیونل مسی، کیلیان امپایه، اریلینگ هالند و جود بلینگام همراه بوده، اما حاشیه‌های سیاسی نیز همواره سایه خود را بر این رقابت‌ها انداخته است؛ از محدودیت‌های صدور ویزا برای برخی کشورها از جمله ایران گرفته تا ممنوعیت ورود برخی افراد و اکنون نیز ماجرای جنجالی بالوگان.

عکس نوشت

3

پس از سوت پایان بازی و صعود بلژیک به یک چهارم نهایی جام جهانی، نیویو کورتوا، دروازه‌بان ۳۴ ساله، با چشمانی اشکبار و دست‌هایی برافراشته روی گوش هایش، شادی وصف‌نشدنی خود را نشان داد. آخرین حضورش در این مرحله به ۲۰۱۸ برمی‌گردد که بلژیک به مقام سوم رسید و او بهترین دروازه‌بان جام شد. حالا و پس از ۸ سال و بدون کمپانی، فرنتونگن، هازارد و مرتنز، کورتوا دوباره تیمش را به جمع ۸ تیم برتر جهان رسانده است.

2

ایستگاه بلینگام در لندن به افتخار جود بلینگام، ستاره جوان تیم ملی انگلیس، به «ایستگاه جود بلینگام» تغییر نام داد. این تغییر ابتدا برای تنها یک روز برنامه‌ریزی شده بود، اما پس از نمایش خیره‌کننده او مقابل مکزیک، مسئولان تصمیم گرفتند این نام را تا یکشنبه حفظ کنند؛ ادای احترامی ویژه به بازیکنی که با درخشش خود، قلب هواداران را تسخیر کرده است.

1

پرتغال در مرحله یک‌هشتم نهایی وداع تلخی از جام جهانی داشت. پس از آخرین بازی کریستیانو رونالدو برای تیم ملی پرتغال در جام جهانی مقابل اسپانیا، زادگاهش مادیرا با نمایش بهیچ‌هی خیره‌کننده‌ای اسطوره خود تجلیل کرد. رونالدو که نام پرتغال را بر فراز قله‌های فوتبال جهان نشاناد، این بار با صحنه‌ای احساسی مورد تقدیر هموطنانش قرار گرفت. باید منتظر ماند و دید کریستیانو پس از این حذف، از دنیای فوتبال ملی خداحافظی خواهد کرد یا خیر.

چه کسی حاضر است مسئولیت فنی تیم ملی را برعهده بگیرد

نسل بعدی کجاست آقای قلعه‌نویی؟

نگاه فنی

حمیدرضا عیبر

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی بعد از اینکه از جام جهانی فارغ شده باید با این سؤال مواجه شود که در کدام پست برای آینده فوتبال ایران بازیکن ساخته است؟

دروازه‌بان؟ دفاع میانی؟ دفاع راست؟ دفاع چپ؟ هافبک دفاعی؟ هافبک بازپاساز؟ وینگر یا مهاجم؟ پاسخ تقریباً در تمام این پست‌ها یکسان است؛ هیچ کدام. شاید مهم‌ترین نقدی که به تیم ملی امیر قلعه‌نویی وارد است، نه فقط حذف از جام جهانی یا کسب سه تساوی، بلکه نداشتن نگاه آینده‌نگر باشد. نتیجه نگرفتن در فوتبال قابل جبران است، اما از دست دادن یک نسل، خسارتی است که سال‌ها فوتبال ایران را عقب نکه می‌دارد.

قلعه‌نویی نه در جام ملت‌ها و نه در آغاز نکرده و عملاً در هیچ پستی نکوشید که مهره‌ای تازه را به فوتبال ایران معرفی کند. او تقریباً در تمام خطوط زمین به همان بازیکنان سال‌های گذشته تکیه کرد. بازیکنانی که سال‌های طولانی تا با بهترین تیم ممکن راهی جام مقطع کوتاهی اسکوپچ ستون اصلی تیم ملی بودند و بار دیگر این مجال را پیدا کردند تا دوباره در جام جهانی بازی کنند.

درخط دفاع تیم ملی هیچ تقییری رخ نداد. هیچ حتی دفاع راست و چپ نیز از سید سال‌ها قبل انتخاب شد. بی آنکه تغییر در آن داده شود.

در خط میانی، سعید عزت‌اللهی

تقریباً در تمام مسابقات به میدان رفت. سامان قدوس همچنان همان نقش همیشگی پنج، شش سال اخیر را ایفا کرد. حتی احسان حاج صفی نیز همچنان فرصت بازی پیدا کرد. اگر دست قلعه‌نویی بازتر بود، شاید امید ابراهیمی نیز دوباره به تیم ملی بازی گشت. این نشان می‌دهد سرمربی تیم ملی برخلاف آن ادعاهایی که گاهی در مصاحبه‌هایش مطرح کرده که دنبال جوانگرایی است اما در عمل هرگز این رویکرد را دنبال نکرده است.

استدلال او و همراهانش همواره این بوده که لیگ برتر بازیکن آماده‌ای برای تیم ملی تولید کرده است. اما این پرسش مطرح می‌شود که اگر سرمربی تیم ملی به بازیکنان جوان اعتماد نکند، چه زمانی قرار است آنها تجربه بین‌المللی کسب کنند؟ مگر نسل‌های گذشته بدون میدان دیدن ساخته شدند؟

هیچ تیم ملی بدو آزمون و خطا ساخته نمی‌شود. مربی باید ریسک کند، اشتباه بازیکنانش را ببیند، فرصت بدهد و نسل جدید را بسازد. این دقیقاً همان کاری است که بسیاری از تیم‌های موفق فوتبال دنیا انجام می‌دهند. قلعه‌نویی فرصت داشت در جام ملت‌های قبل این آزمون خطا انجام دهد تا با بهترین تیم ممکن راهی جام جهانی شود اما او در جام ملت‌های قبل دنبال نتیجه بود. در جام جهانی نیز همین‌طور و حالا نیز برای جام ملت‌های آسیا نیز اگر سرمربی باقی بماند، همین نقشه را در سر دارد.

سؤالات درباره بازیکنان بسازند. آیا محمد حسین تختانی‌زادگان مدافع آینده فوتبال ایران است؟ آیا شجاع خلیل‌زاده قرار است چهار سال دیگر نیز ستون دفاعی تیم ملی باشد؟ پاسخ روشن است. این

بازیکنان خدمات ارزشمندی به فوتبال ایران داشته‌اند، اما فوتبال ملی باید به فکر جانشین‌سازی نیز باشد و مربیانش نباید ایده حاضری خوری را نشر دهند!

در کناره‌های زمین نیز شرایط مشابه بود. نه در دفاع راست و نه در دفاع چپ، چه‌راهی معرفی شد که بتوان او را سرمایه سال‌های آینده دانست. در خط حمله نیز همچنان همه چیز حول محور مهدی طارمی و دیگر بازیکنان باتجربه می‌چرخید. بازیکنانی که کیفیت فنی آنها قابل انکار نیست، اما آینده فوتبال ایران را نمی‌توان فقط برپایه آنها بنا کرد. شاید قلعه‌نویی به واسطه فشارهای بیرونی گاهی از جوانگرایی نیز برامید ناگویی اما این سؤال وجود دارد که چرا این نگاه پیش از جام جهانی وجود نداشت؟ چرا مهم‌ترین تورنمنت فوتبال جهان به سکوی پرتاب نسل جدید تبدیل

نشد؟ چرا بازیکنان جوان در جام ملت‌های ایران آبیده نشدند؟ آیا قلعه‌نویی ترس داشت؟ با این سیاست سرمربی بعدی تیم ملی با تیمی روبه‌رو خواهد شد که بخش زیادی از بازیکنان اصلی آن از چرخه فوتبال ملی خارج شده‌اند و در مقابل، جانشینان آماده‌ای نیز برای آنها وجود ندارد. این یعنی تحویل گرفتن تیمی که بیش از آنکه یک سرمایه باشد، یک مخروبه تمام عیار است!

قلعه‌نویی در همه این سال‌ها فرصت داشت در کنار کسب نتیجه آینده را نیز بسازد اما او با قدم‌هایی سست به این سمت حرکت کرد به طوری که اکنون بعد از جام جهانی هرگز نمی‌توانیم از بازیکن خاصی یاد کنیم که چه‌روز جدید فوتبال ایران باشد. موفق‌ترین مربیان دنیا کسانی هستند که ضمن نتیجه‌گیری، نسل بعدی را هم آماده کردند. آن‌ها آبی تیم ملی ایران در دوران

فوتبال ایران

زمان تصمیم‌های سخت فرا رسیده است. باید مشخص شود برنامه تیم ملی برای جام ملت‌های آسیا و جام جهانی بعدی چیست و آیا قرار است با همین تفکر به جام ملت‌ها برویم یا خیر؟! بزرگ‌ترین نقد به امیر قلعه‌نویی شاید نه حذف از جام جهانی، بلکه این باشد که پس از پایان این دوره، جام جهانی ایران دستاوردی برای فردا در اختیار ندارد. تیمی ساخته نشده، نسلی معرفی نشده و سرمایه‌ای برای آینده شکل نگرفته است. ادامه مسیر با این تفکر قطعاً فوتبال ایران را وارد چالش‌هایی بزرگ‌تر خواهد کرد و تصمیم‌گیران در فدراسیون فوتبال باید ملاحظه‌کاری را کنار گذاشته و براساس منطق فوتبال تصمیم بگیرد.

فضای کشور با مسائلی از این دست نباید دست‌پاچه‌ای برای حفظ فردی باشد که عملاً در تیم ملی هیچ دستاوردی نداشته است.

قلعه‌نویی پیش از آنکه به فردا فکر کند، در گذشته زندگی کرد. تا پیش از جام جهانی، بسیاری از کارشناسان با وجود انتقادها از تیم ملی حمایت کردند. فضای فوتبال به سمت همدلی رفت تا شاید تیم ملی بتواند در بزرگ‌ترین آوردگاه فوتبال جهان نتیجه بگیرد. اما جام جهانی به پایان رسید و اکنون زمان ارزیابی فنی است، نه ادامه همان ملاحظه‌کاری.

اگر امروز درباره آینده تیم ملی هشدار داده می‌شود، به خاطر دشمنی با یک مربی نیست؛ بلکه به این دلیل است که پای منافع فوتبال ایران در میان است. نمی‌توان هر چهار سال یک‌بار با همان بازیکنان پا به میدان گذاشت و انتظار داشت نسل جدید خودبه‌خود شکل بگیرد. رنگ خطر مدت‌ها پیش به صدا درآمده بود، اما بسیاری ترجیح دادند آن را نشنوند. اکنون دیگر

گزارش

فرمول آسیایی‌ها برای پسا جام جهانی چیست؟

نیمکت‌های ناآرام و بدون سرمربی

پس از پایان کار نمایندگان آسیا در جام جهانی، مهم‌ترین سؤال در بسیاری از فدراسیون‌ها این است: آیا باید به این مربیان فرصت ادامه کار داد یا زمان تغییر فرا رسیده است؟ بررسی وضعیت نیمکت‌های آسیایی نشان می‌دهد شرایط همه مربیان یکسان نیست؛ برخی با وجود حذف، اعتبار کافی برای ادامه دارند و برخی دیگر با فشار سنگین افکار عمومی مواجه شده‌اند.

کره جنوبی؛ پایان یک بازگشت پرحاشیه

هونگ مونگ بو در سال ۲۰۲۴ برای دومین بار هدایت تیم ملی کره جنوبی را برعهده گرفت. او پیش از این نیز سرمربی این کشور در جام جهانی ۲۰۱۴ بود؛ تجربه‌ای که با حذف زودهنگام این تیم همراه شد. با این حال، سابقه درخشان او به‌عنوان بازیکن و موفقیت‌هایش در فوتبال باشگاهی کره باعث شد فدراسیون دوباره به او اعتماد کند. بازگشت هونگ اما از ابتدا با مخالفت بخشی از هواداران همراه بود. منتقدان معتقد بودند انتخاب او روند شفاف و مناسبی نداشته است. در جام جهانی ۲۰۲۶ نیز نتایج تیم به برخی تصمیمات فنی، فشارها را افزایش داد. با توجه به استعفا و فضای ایجادشده، شناس ادامه حضور هونگ روی نیمکت کره بسیار کم است. فدراسیون کره احتمالاً به دنبال آغاز یک دوره جدید خواهد بود؛ دوره‌ای که هدف آن ساختن تیمی برای جام جهانی ۲۰۳۰ است.

ژاپن؛ هنوز یک سؤال بزرگ وجود دارد

هاجیمه موراسو از سال ۲۰۱۸ سرمربی تیم ملی ژاپن است و یکی از پایتاق‌ترین مربیان فوتبال آسیا محسوب می‌شود. او در این مدت ژاپن را به یکی از قدرت‌های اصلی آسیا تبدیل کرد، در جام جهانی ۲۰۲۲ نتایج بزرگی مقابل آلمان و اسپانیا گرفت و سبک بازی منظم و تاکتیکی به تیمش داد. با این حال، یک نقطه ضعف همچنان در کارنامه او باقی مانده است: ژاپن با وجود نسل طلایی بازیکنانش هنوز نتوانسته از مرحله حذفی جام جهانی عبور کند. حذف مقابل برزیل در جام جهانی ۲۰۲۶ دوباره این سؤال را مطرح کرد که آیا موراسو سقف توانایی این تیم را نشان داده یا نه. با وجود انتقادها، شناس ماندن موراسو همچنان بالاست. فدراسیون ژاپن معمولاً تصمیم‌های احساسی نمی‌گیرد و احتمالاً ابتدا عملکرد چند ساله او را ارزیابی خواهد کرد.

استرالیا؛ یک فرصت برای اثبات

تونی پوپویچ در سال ۲۰۲۴ هدایت تیم ملی استرالیا را برعهده گرفت. او پس از سال‌ها تجربه در لیگ داخلی استرالیا و موفقیت در فوتبال باشگاهی، مأموریت داشت نسل جدیدی از بازیکنان کشور را وارد مرحله تازه‌ای کند. استرالیا در جام جهانی ۲۰۲۶ عملکرد قابل قبولی داشت و حضور در مرحله حذفی را تجربه کرد. اما حذف در ضربات پنالتی مانع از ادامه رویاهای این تیم شد. پوپویچ برخلاف برخی مربیان آسیایی، با بحران جدی مواجه نیست. عملکرد تیم و شناخت او از فوتبال استرالیا باعث شده احتمال ادامه همکاری زیاد باشد. البته جام ملت‌های آسیا آزمون مهمی برای تثبیت جایگاه او خواهد بود.

عربستان؛ در انتظار اعتماد دوباره

جورجیوس دونیس در شرایط هدایت عربستان را در جام جهانی ۲۰۲۶ برعهده گرفت که زمان زیادی برای آماده‌سازی تیم نداشت. این مربی یونانی به دلیل شناخت او فوتبال عربستان و تجربه حضور در لیگ این کشور انتخاب شد تا پس از تغییرات پیاپی روی نیمکت، تیم ملی ثبات بدهد. مهم‌ترین چالش دونیس، ساختن تیمی بود که پیش از او با مربیانی مانند منچچی و رنار مسیره‌ای متفاوتی را تجربه کرده بود. حالا پس از جام جهانی، فدراسیون عربستان باید درباره ادامه همکاری با او تصمیم بگیرد. با توجه به کمبود زمان برای کار و شناختش از فوتبال این کشور، شناس ماندن دونیس متوسط رو به بالا است؛ اما در فوتبال پرهزینه عربستان، نتایج آینده نقش تعیین‌کننده‌ای خواهد داشت.

قطر؛ فرصتی برای تکمیل پروژه

خورا لوپتکی با سابقه هدایت تیم ملی اسپانیا، رئال مادرید و سوویا به قطر آمد تا تجربه فوتبال اروپا را به این تیم منتقل کند. مأموریت او بازسازی تیمی بود که در سال‌های اخیر قهرمان آسیا شده بود، اما برای موفقیت در جام جهانی به تغییرات فنی نیاز داشت. حذف قطر از جام جهانی ۲۰۲۶ باعث افزایش انتقادها شد، اما با توجه به سابقه لوپتکی و برنامه بلندمدت فدراسیون قطر، احتمال ادامه همکاری او همچنان زیاد است. مدیران قطری به احتمال فراوان به او فرصت خواهند داد تا تیمی رقابتی‌تر برای مسابقات آینده بسازد.

اردن؛ مربی تاریخ‌ساز قربانی نتیجه

جمال سلامی یکی از موفق‌ترین مربیان تاریخ فوتبال اردن بود. او در مدت حضورش توانست این تیم را برای اولین بار به جام جهانی برساند؛ دستاوردی که جایگاه او را در فوتبال این کشور تثبیت کرد. با این حال، فوتبال حرفه‌ای گاهی با نتیجه قضاوت می‌شود. عملکرد اردن در جام جهانی باعث پایان همکاری او طرف شد. جدایی سلامی بیشتر یک تصمیم برای شروع مرحله جدید است تا نادیده گرفتن دستاوردهای او.

عراق و ازبکستان؛ تصمیم‌های حساس برای آینده

در عراق و ازبکستان نیز آینده کادر فنی به ارزیابی عملکرد جام جهانی بستگی دارد. هر دو کشور برنامه‌های بلندمدتی برای رشد فوتبال ملی دارند و ممکن است به جای تغییر فوری، ابتدا عملکرد مربیان خود را بررسی کنند. جام جهانی ۲۰۲۶ برای آسیا یک پیام روشن داشت؛ دیگر فقط صعود به جام جهانی کافی نیست. حالا فدراسیون‌ها باید درباره مربیانی تصمیم بگیرند که نتوانند فاصله فوتبال آسیا با قدرت‌های جهان را کمتر کنند. آینده چندین نیمکت‌آسیایی در ماه‌های آینده مشخص خواهد شد؛ نیمکت‌هایی که شاید تا جام جهانی ۲۰۳۰ کاملاً تغییر چهره دهند.

تصور می‌کنند با این اقدام خودشان را به عنوان عامل حذف معرفی کرده‌اند و تمام تصمیمات روی دوش آنهاست غافل از اینکه رفتار حرفه‌ای حکم می‌کند بنا به خواست افکار عمومی و فاکتورهایی که تعیین می‌کند چقدر به اهداف ترسیم شده نزدیک شده‌ایم یا نه و به خاطر مصالح تیم ملی که بر هر مسئله‌ای مقدم است، در صورت برخورداری سهم از ناگامی، مربیان یا مدیران با استعفا از سمت خود، فوتبال ملی کشور را در آستانه تصمیمات تازه و تغییراتی قرار می‌دهند که همین می‌تواند در حکم پرسیدن از پله نخست برای تولد تیمی تازه با رویکردی متفاوت شود.

اینجا اما متأسفانه مدیران فدراسیون فوتبال تا پایان دوره‌شان در رأس کار باقی می‌مانند و با سینه ستبر و سری افراشته در نتایج بعدی هم حاضر می‌شوند. متعاقباً فنی و سرمربی و کادرفنی تیم ملی هم از حالا برای تورنمنت بعدی برنامه‌ریزی می‌کنند و بدون اینکه شهادت درخواستی و استعفا داشته باشند به کار خود ادامه می‌دهند انگار نیستند چرا که شهادتش را ندارند و

کافی است اتفاقات مربوط به تیم ملی و باشگاه‌های بزرگ و کوچک‌مان در سال‌های اخیر را بررسی کنید و ببینید چند استعفا پیدا می‌کنید. اصلاً خاطرتان می‌آید که احدی از مدیران فدراسیون فوتبال طی پنج دهه اخیر و بعد از ناگامی تیم ما در یک تورنمنت از سمتش کناره‌گیری کرده باشد؟ آیا یادتان می‌آید سرمربی تیم ملی بعد از باخت استعفا بدهد؟ آیا در خاطرتان هست که مدیرعامل باشگاهی به خاطر نتایج ضعیف زودتر از اینکه مجبور به استعفا باشد، سرمربی را برکنار کند؟ آیا در خاطرتان هست که مدیرعامل باشگاهی به خاطر نتایج ضعیف شهادت استعفا بدهد؟ و قبل از این که حکم به برکناری‌اش بدهند از سمت خود کناره‌گیری کرده باشند؟ شرایط فعلی در فدراسیون فوتبال نیز همین گونه است تا جایی که حتی اگر مدیران فدراسیون فوتبال یا سرمربی تیم ملی حتی اگر اندکی خودشان را مقرر یاد داشتند استعفا و درخواستی نمی‌کنند چرا که شهادتش را ندارند و

ملت‌های آسیا تیمش را به فینال رسانده و برای اولین بار در جام جهانی حاضر شده بود به خاطر شکست‌هایی که در این تورنمنت متحمل شد از سمتش کناره‌گیری کرد.

اینجا در ایران خودمان اما نه خبری از عذرخواهی است نه کسی استعفا می‌دهد. ظاهراً مدیران فدراسیون فوتبال و اعضای کادر فنی تیم ملی معتقدند برخلاف آنچه غالب کارشناسان، مربیان، رسانه‌ها و مردم فوتبال دوست می‌پندارند در این جام جهانی نتایج بد نبوده و دستاوردهایی هم داشته‌ایم. احتمالاً این تضاد و تفاوت نظرات باعث شده تا الان خبری از پاسخگویی، عذرخواهی و استعفا نباشد اما به صورت کلی می‌توان این را به کلیت فوتبال ایران تعمیم داد چرا که با صراحت می‌توان گفت استعفا جایی در قاموس فوتبال ایران ندارد.

فوتبال ایران

است که با همین کادر به کارمان ادامه دهیم باید به بهترین نحو از تیم ملی حمایت کنیم تا حداقل بتوانیم در جام ملت‌ها به نتایج خوبی برسیم، این کارشناس فوتبال در مورد نیازهای تیم ملی این گونه صحبت کرد: «موضوع روشن این است که تیم ملی در بحث بازیکن نیازمند تغییرات اساسی است، البته باید زودتر از اینها جوانگرایی می‌کردیم اما این کار را انجام ندادیم و در نهایت در جام جهانی به نتیجه نرسیدیم. باید انقلابی اساسی در چیدمان بازیکنان انجام دهیم و بازیکنان جوان را به تیم ملی بیاوریم. گول دوستانی را نخوریم که می‌گویند در جام جهانی عالی بودیم و باید نقاط ضعف ما را پوشش دهیم.»

خودمان را گول نزنیم و اگر برای جام ملت‌های آسیا برنامه‌ای نداشته باشیم، مجدداً ناکام خواهیم بود و ضرر خواهیم کرد. زمان برای تیم ملی به‌سرعت می‌گذرد و اگر به دنبال نتایج خوب در جام ملت‌ها هستیم باید از همین حالا شروع کنیم.»

او در خصوص تغییرات احتمالی کادرفنی افزود: «کمیت فنی باید در این خصوص تصمیم‌گیری کند و تکلیف کادرفنی تیم ملی را هرچه زودتر روشن کند، البته اگر تیم ملی کمیتی نداشته باشد. باید راستی آزمایی کنیم و در صورتی که عملکرد کادرفنی خوب بود، کادرفنی بماند و اگر هم عملکرد این اعضا بد بود، کادرفنی را کنار بگذاریم و هدایت تیم ملی را به فرد یا افراد دیگری بسپاریم. اگر قرار بر این

محمد محمدی

همین گونه است و هیچ‌گاه گوش شنوایی برای حل مشکلات تیم ملی وجود نداشت.» او به صحبت‌های خود این گونه ادامه داد: «از نظر من باید عذر بگیریم نه اینکه از نتایج تیم ملی در جام جهانی خوشحال باشیم. آورده ما از جام جهانی چه بود که حالا از نتایج کسب شده، خوشحال هستیم. کسب ۳ تساوی در ۳ بازی خوشحالی دارد؟! ما می‌توانستیم با برنامه‌ریزی خوب نتایج بهتری بگیریم که البته این اتفاق نیفتاد و ما همان ابتدا از مسابقات کنار رفتیم. این در حالی است که جام جهانی ۲۰۲۶ می‌توانست برای ما با شکستی همراه شود و برای اولین بار از مرحله گروهی صعود می‌کردیم.» این کارشناس فوتبال بیان دیگر برای فوتبال ایران تمام شد و حالا به برخی‌ها از این موضوع خوشحال هستند! چرا خودمان را گول

ویسی: فریب نخوریم، عالی نبودیم!

از صعود بلژیک و مصر باید افسوس خورد

محمد محمدی

خبرنگار

جام جهانی ۲۰۲۶ جدا از نتایج خوب و بدش برای تیم ملی به پایان رسید و حالا نوبت جام ملت‌های آسیاست؛ مسابقاتی که ۶ماه دیگر برگزار می‌شود و تیم ملی قطعاً برای حضور در این میدان نیازمند برخی از تغییرات است. سن بالای بازیکنان تیم ملی یکی از نکاتی است که باید مسئولان تیم به آن توجه زیادی داشته باشند. البته در صورتی که کادر فعلی هدایت تیم ملی را در جام ملت‌ها برعهده داشته باشند. اینها موضوعاتی است که باید مسئولان فدراسیون توجه ویژه‌ای به آن داشته باشند و هر چه زودتر در خصوص این موضوعات تصمیم‌گیری کنند. عبدالله ویسی، کارشناس و مربی فوتبال در خصوص برنامه تیم ملی برای حضور در جام ملت‌ها به «ایران ورزشی» گفت: «متأسفانه کسی به حرف‌ها ما توجه نمی‌کند و گوش شنوایی وجود ندارد. کارشناسان پیش از جام جهانی در خصوص تیم ملی صحبت‌های زیادی داشتند و پیشنهاداتی به کادرفنی ارائه دادند اما این صحبت‌ها هیچ سودی نداشت و بالاخره اتفاقی که نباید می‌افتاد، رخ داد و تیم ملی خیلی زود از جام جهانی حذف شد. البته همیشه

ایران ورزشی

پایان تلخ فوق ستاره در جام جهانی

جاودانه در قاتلار تاریخ

گزارش ویژه

ایمان گودرزی

خبرنگار

رونادو، اولین حضور او در این مسابقات بود. او در ۲۱ سالگی هنوز در منچستریونایتد با نوسان هایی در عملکردش روبه‌رو بود و همچنان یک بازیکن جوان در تیم ملی پرتغال محسوب می شد؛ تیمی که آن زمان حول محور لوئیس فیگوساخته شده بود. اما جام جهانی ۲۰۰۶ برای رونالدو به یک نقطه عطف تبدیل شد.

او در مرحله گروهی مقابل ایران یک پناثلی رایه گل تبدیل کرد. سپس در مرحله یک‌هشتم نهایی و در دیداری که به «نبرد نونبرگ» معروف شد، پس از تکل خطرناک خالد بولاهروز، مدافع هلند که تا نزدیکی زانویش او برخورد کرد، با چشمانی اشک‌بار زمین را تارت کرد.

با این حال، لوئیز فیلیپیه اسکولاری، سرمربی پرتغال، شجاعت او را تحسین کرد. در مرحله یک‌چهارم نهایی مقابل انگلیس، رونالدو خطرناک‌ترین بازیکن پرتغال بود. پس از پایان وقت‌های اضافه، او یکی از پناثلی‌های سرنوشت‌ساز را به گل تبدیل کرد.

اما او در همان بازی باعث خشم بازیکنان، هواداران و رسانه‌های انگلیسی هم شد؛ ابتدا به دلیل واکنش‌های نمایشی به چند برخورد و مهم‌تر از آن به خاطر اصرار به داور برای اخراج وین رونی، هم‌تیمی اش در منچستریونایتد، پس از لگد زدن رونی به ریکاردو کاروالیو. پس از نشان داده شدن کارت قرمز به رونی، چشمک رونالدو به فردی در کنار زمین نیز از سوی بسیاری در انگلیس به عنوان نشانه‌ای از یک توطئه تلقی شد.

رابطه عجیب با جام جهانی

در جریان شکست پرتغال مقابل فرانسه در مرحله نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۰۶، هواداران حاضر در مونچنگ رودالو را هو کردند.

او نامزد دریافت جایزه بهترین بازیکن جوان مسابقات شد، اما پس از اینکه گروه مطالعات فنی فیفا این جایزه را به لوکاس پودولسکی از آلمان داد، هولگر اوزبیک، رئیس این گروه تأکید کرد: «بازیکنان باید الگو باشند و بازی جوانمردانه یک عامل مهم است... ما رفتار درست و شایسته را می‌خواهیم.»

این اتفاق آغاز رابطه پیچیده رونالدو با جام جهانی بود. همچنین همان حضور در ۲۱ سالگی، آخرین تجربه او از رسیدن به مرحله نیمه‌نهایی این مسابقات شد.

دومین جام جهانی او، همان دوره‌ای که با تبلیغ «آینده را بنویس» همراه بود، یک ناامیدی بزرگ بود. رونالدو در رسانه‌های پرتغال به شدت مورد انتقاد قرار گرفت؛ تیمی که با شکست مقابل اسپانیا در اولین مرحله حذفی کنار رفت. او پس از حذف، خودش را «در هم شکسته» توصیف کرد و گفت احساس «غم‌واندوهی غیرقابل تصور» دارد.

تنها گل او در آن مسابقات، گل هفتم پرتغال در پیروزی ۷ بر صفر مقابل کره شمالی بود. نکته جالب این بود که آن گل، اولین گل رسمی رونالدو برای پرتغال در دو سال و تنها بیست‌وسومین گل ملی او در ۷۴ بازی بود. در آن زمان، هیچ‌کس تصور نمی‌کرد که او روزی به بهترین گلزن تاریخ فوتبال ملی تبدیل شود.

جام جهانی ۲۰۱۴ نیز تقریباً ادامه همان روند بود. رونالدو پس از یک فصل فوق‌العاده با رئال مادرید و قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا، با مصدومیت التهاب تاندون کشکک زانو چپ دست‌وپنجه نرم می‌کرد.

پرتغال در آن مسابقات با شکست سنگین ۳ بر صفر مقابل آلمان شروع کرد، مقابل آمریکا به تساوی رسید و با وجود گل دیر هنگام رونالدو برابر غنا، در همان مرحله گروهی حذف شد.

او ۲۹ ساله بود؛ سنی که معمولاً یک فوتبالیست در اوج آمادگی قرار دارد. اما یک فرصت دیگر برای «نوشتن آینده» از دست رفته بود.

مشکل جام جهانی همین است؛ این مسابقات فقط هر چهار سال یک‌بار برگزار می‌شود. البته این موضوع درباره المپیک هم صدق می‌کند، اما جام جهانی حس پایان یک چرخه سخت‌چهارساله را دارد؛ نونمننتی که بازیکنان تمام برنامه آماده‌سازی خود را برای آن تنظیم می‌کنند. بسیاری از ستاره‌های بزرگ فوتبال در جام جهانی‌ها در شرایط ایده‌آل حضور پیدانمی‌کنند. برای مثال، وین رونی در سه دوره جام جهانی بازی کرد. در دو دوره اول، او با جله‌ه والته بدون موفقیت از مصدومیت بازگشت و در جام جهانی ۲۰۱۴ نیز در تیم ضعیف انگلیس که در مرحله گروهی حذف شد، بازیکنند و کم‌آثر به نظر می‌رسید.

جام جهانی ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲؛ آخرین فرصت‌های از دست‌رفته کریستیانورونالدو

تا سال ۲۰۱۸، کریستیانورونالدو ۳۳ ساله شده بود و قرار نبود از رئال مادرید به یوونتوس منتقل شود. هرچند خودش آن زمان نمی‌توانست چنین چیزی را تصور کند، اما پنجمین توپ طلایش که شش‌ماه قبل به دست آورده بود، در نهایت آخرین توپ طلای دوران حرفه‌ای اش شد.

او با ذهنیت «الان یا هرگز» وارد جام جهانی روسیه شد و به نظر می‌رسید آماده‌است تا از این فرصت نهایت استفاده را ببرد.

در اولین بازی پرتغال مقابل اسپانیا، رونالدو در یک دیدار تماشایی که با تساوی ۳-۳ در سوچی به پایان رسید، هت‌تریک کرد و با یک ضربه آزاد فوق‌العاده کار را کامل کرد.

پنج روز بعد، او تنها گل پیروزی پرتغال مقابل مراکش را به ثمر رساند. در آن مقطع، با توجه به شروع ضعیف آرژانتین در مسابقات، روایت غالب این بود که رونالدو نشان داده توانایی ذهنی لازم برای درخشش زیر فشار رهبری تیمش را دارد؛ در حالی که لیونل مسی، رقیب بزرگ

کولینا مقابل ترامپ درآمد

کمبته داوران فیفا در واکنش به انتقادات دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، حمایت کامل خود را از رافائل کلاوس، داور برزیلی جام جهانی ۲۰۲۶، اعلام کرد. ترامپ پس از جنجال‌های مربوط به اخراج فلاوین بالوگان در دیدار تیم ملی آمریکا مقابل بوسنی و هرزگوین عملکرد این داور را زیر سؤال برده بود.

این اتفاق پس از صحنه‌ای رخ داده که کلاوس با کمک VAR،

بالوگان را به دلیل خطاروی طارق محارموویج با کارت قرمز مستقیم از زمین اخراج کرد. با این حال، پس از بررسی‌های بیشتر، محرومیت این مهاجم لغو شد و او توانست در مرحله یک‌هشتم نهایی برابر بلژیک برای آمریکا بازی کند. ترامپ درباره این تصمیم داوری گفت که برخورد دوبازیکن حاصل شرایط مسابقه بوده و اعتقاد داشت این صحنه نباید با کارت قرمز همراه می‌شد. او همچنین عملکرد کلاوس را

او که شخصیت درونگراتری داشت، زیر فشار انتظارات قرار گرفته بود.

اما مسیر رونالدو و پرتغال در جام جهانی با شکست مقابل اروگوئه در مرحله یک‌هشتم نهایی ناگهان پایان یافت. رونالدو در آن بازی شش‌شوت زد، اما ضرباتش بیشتر از روی ناامیدی زده می‌شد؛ چرا که مسابقه کم‌کم از کنترل پرتغال خارج می‌شد. پس از آن، این سؤال مطرح شد که آیا آخرین فرصت او برای قهرمانی در جام جهانی از دست رفته است.

رونالدو در سال ۲۰۲۲ برای پنجمین جام جهانی خود بازگشت، اما شرایط متفاوت بود. او پس از پایان تلخ دوره دوم حضورش در منچستریونایتد وارد مسابقات شده بود. در بازی نخست مقابل غنا، او از روی نقطه پناثلی گل زد. اما در دیدار برابر اروگوئه، گلی که تصور می‌کرد به نام او ثبت شده، به او تعلق نگرفت؛ زیرا فیفا اعلام کرد برخلاف ادعای رونالدو، او روی ارسال برونو فرناندز هیچ تماسی با توپ نداشته است.

در بازی سوم مقابل کره جنوبی نیز تأثیر چندانی نداشت و وقتی فرناندو سانتوس، سرمربی پرتغال، او را تعویض کرد، واکنش عصبی رونالدو باعث ناراضی‌تی سرمربی شد. با افزایش

انتقاداتها نسبت به رفتار، زبان بدن و سطح عملکردش، رونالدو برای دیدار مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل سوئیس و روی نیمکت نشست. جانشین

او، گونسالو راموس، در پیروزی ۶ بر یک پرتغال هت‌تریک کرد. گزارش‌هایی که مدعی بودند رونالدو تهدید کرده تیم ملی را ترک می‌کند، از سوی افراد مرتبط با تیم رد شد. پرتغال در مرحله یک‌چهارم نهایی مقابل مراکش شکست خورد و رونالدو که در نیمه‌دوم به عنوان بازیکن تعویضی وارد زمین شده بود، با چشمانی اشک‌بار‌های رختکن شد. حتی کسانی که بیشترین تحسین را برای طول دوران حرفه‌ای و ماندگاری او داشتند، باید تصور می‌کردند که داستان رونالدو در جام جهانی به پایان رسیده است.

اینکه لیونل مسی چند هفته بعد آرژانتین را به قهرمانی جهان رساند، به نظرمی رسید تلخی شرایط رونالدو را بیشتر کند؛ بازیکنی که آماده می‌شد دوران پیاپی فوتبالتش را در عربستان سعودی سپری کند.

آیا دوران حضور رونالدو در بالاترین سطح فوتبال جهان به پایان رسیده است؟

رونالدو هنوز تمام نشده بود

حالا که رونالدو از صحنه کنار رفته است، ساده‌ترین حرف این است که بگوییم این جام جهانی برای او بیش از حد زیاد بود.

اما این برداشت درست به نظر نمی‌رسد. چنین حرفی بیشتر در جام جهانی ۲۰۲۲ منطقی بود تا اتفاقات اخیر. این حس قطعاً در یورو ۲۰۲۴ هم وجود داشت؛ زمانی که دیدند رونالدو، ۱۲۰ دقیقه کامل در زمین می‌ماند، برای بسیاری ناراحت‌کننده بود. اگر قرار باشد بگوییم یک تورنمنت برای رونالدو بیش از حد زیاد بود، باید گفت سه تورنمنت چنین شرایطی داشتند. تماشا می‌عملکرد او در یورو دو تابستان قبل، زمانی که با وجود شرایطش تمام ۱۲۰ دقیقه بازی کرد، دشوار بود. اما دیدن او در این جام جهانی، به جز بازی نخست، آن قدر آزاردهنده نبود. از نظر فیزیکی، رونالدو نسبت به جام جهانی ۲۰۲۲ آماده‌تر و سرحال‌تر به نظر می‌رسید.

در قطر، چهره‌های عصبی و ناراضی داشت. اما این بار زبان بدن او به عنوان کاپیتان و یک هم‌تیمی، بهتر شده بود. او همچنان همان انرژی یک ستاره اصلی را داشت، اما وقتی گونسالو راموس گل پیروزی پرتغال مقابل کرواسی را به ثمر رساند، رونالدو همچنان با تعهد و انرژی بالا از تیم حمایت می‌کرد.

آن شب، هواداران پرتغال و البته بسیاری از طرفداران خود رونالدو، بیرون هتل تیم در مرکز تورنتو جمع شده بودند. ویدیویی از داخل اردو پرتغال منتشر شد که لحظه‌ای از نشان می‌داد که رونالدو با چشمانی پر از هیجان تصمیم گرفت به بالکن برود و برای هواداران دست تکان دهد.

او در چنین لحظاتی کاملاً در عنصر خودش بود؛ حضورش و هر حرکتش با شور و هیجان هواداران مشتاق همراه می‌شد و او دقیقاً همان چیزی را به آنها می‌داد که انتظار داشتند.

زیر سؤال برد و خواستار بررسی بیشتر درباره این تصمیم شد. در مقابل، پیرلوئیجی کولینا، رئیس کمیته داوران فیفا، با انتشار بیانیه‌ای رسمی از داور برزیلی دفاع کرد. او رافائل کلاوس را یکی از بهترین داوران حرفه‌ای جهان دانست و تأکید کرد که این داور در طول دوران فعالیت خود همواره استانداردهای بالایی از حرفه‌ای‌گری و سلامت کاری را نشان داده است.

جام جهانی، معیار تعیین‌کننده میراث رونالدو نیست

روز یکشنبه، رونالدو در نشست خبری پیش از بازی پرتغال حاضر شد و با رفتاری که داشت، این احساس را تقویت کرد که در این جام جهانی جایگاه و آرامش خاصی پیدا کرده است. او دو هفته قبل کمی نسبت به خبرنگاران حساس‌تر بود، اما این بار پیش از دیدار مقابل اسپانیا، به همه سؤال‌ها با لبخند پاسخ داد و حتی از خبرنگاری که به گفته خودش «دوستم ندارد» دعوت کرد، سؤال بپرسد.

وقتی از او درباره عملکردش در این جام جهانی پرسیده شد، گفت: «با وجود بعضی نظرهای متفاوتی که ممکن است داشته باشید، فکر نمی‌کنم خیلی بد کار کرده باشم، درست است؟ من سه گل زده‌ام. خوب، دیگران بیشتر گل زداند، چون فوق‌العاده کار کرده‌اند. اما من هم عملکرد بدی نداشته‌ام.»

او در پاسخ به سؤال دیگری گفت تمرکزش این بوده: «تا جایی که ممکن لذت ببرم، چون این آخرین جام جهانی من است و آخرین جام جهانی خواهد بود؛ و از لحظه به لحظه آن باید لذت ببرم.»

و حداقل در فاصله بین بازی سخت مقابل ننگو و پایان تلخ برابر اسپانیا، به نظر می‌رسید واقعاً همین کار را انجام می‌دهد.

در یک مصاحبه نادر در نوامبر گذشته با پیرز مورگان، از رونالدو پرسیده شد که آیا هنوز رؤیای قهرمانی در جام جهانی را دارد یا نه.

او پاسخ داد: «اگر از من بپرسید: کریستیانو، آیا رؤیای تو بردن جام جهانی است؟ نه، رؤیای من نیست.»

وقتی از او پرسیده شد که آیا جدی می‌گوید، پاسخ داد: «بله». قهرمانی در جام جهانی نام من را در تاریخ فوتبال تغییر نمی‌دهد. مردم می‌گویند: اگر کریستیانو جام جهانی را ببرد، بهترین بازیکن تاریخ خواهد شد. من با این نظر مخالفم.»

او البته گفت که دوست دارد جام جهانی را فتح کند، اما نتیجه این مسابقات قرار نیست دوران حرفه‌ای او را تعریف کند.

بسیاری از صحبت‌ها را مسخره کردند. اگر رونالدو قهرمان جام جهانی می‌شد، بدون شک این اتفاق بخش بزرگی از داستان دوران حرفه‌ای او می‌شد. اما نکته اصلی همین است: جام جهانی هرگز تعریف‌کننده کامل دوران حرفه‌ای رونالدو نبوده است.

نیاید میراث او را هم تعیین کند؛ همان‌طور که اگر آرژانتین در فینال جام جهانی ۲۰۲۲ مقابل فرانسه در ضربات پناثلی شکست می‌خورد، این اتفاق نمی‌توانست تمام دوران حرفه‌ای لیونل مسی را زیر سؤال ببرد. مسی بدون شک یکی از بزرگترین فوتبالیست‌های تاریخ است و رونالدو از نظر آماری بهترین گلزن تاریخ فوتبال محسوب می‌شود.

این واقعیت قبل از پنجمین جام جهانی آنها در سال ۲۰۲۲ وجود داشت و پس از ششمین حضورشان در این رقابت‌ها نیز همچنان پایرجاست.

میراث CR7: فراتر از یک جام جهانی

دوران حرفه‌ای کریستیانورونالدو با رکوردهایی که به جا گذاشته تعریف می‌شود. او بیش از هر بازیکن دیگری در تاریخ فوتبال، در سطح باشگاهی و ملی گل زده است. بهترین گلزن تاریخ رئال مادرید و بهترین گلزن تاریخ جام باشگاه‌های اروپا و لیگ قهرمانان اروپا محسوب می‌شود. همچنین پیش از هر بازیکن مرد دیگری برای تیم ملی کشورش بازی کرده است.

به‌طور ساده، این تصور که دوران حرفه‌ای رونالدو به دلیل قهرمان نشدن در جام جهانی زیر سؤال برود، کاملاً بی‌معنی است. حتی اگر او فقط «بهترین گلزن تاریخ فوتبال بود، باز هم در جمع بزرگترین بازیکنان تاریخ این ورزش قرار می‌گرفت. واقعیت این است که میراث رونالدو تقریباً بی‌ظنیر است.

او روز یکشنبه در پاسخ به سوآلی درباره بازیکنی گفت: «بازی این اتفاق خواهد افتاد. اما صادقانه بگویم، هر زمانی که این اتفاق بیفتد، با خیال راحت کنار می‌روم؛ نه با ۱۰۰ درصد آرامش، بلکه با ۱۰۰ درصد آرامش، چون همه چیزم را به فوتبال داده‌ام.»

من به فوتبال نیاز ندارم؛ زندگی خوبی دارم. اما مسأله علاقه است. من فوتبال بازی می‌کنم چون عاشقش هستم. مهم نیست فردا چه اتفاقی بیفتد، نمی‌توانم به خودم فشار بیاورم و بگویم که ما وظیفه داریم حتماً برنده شویم.»

این ذهنیت؛ یعنی اعتماد به نفسی که از اطمینان به ماندگاری میراثش به دست آورده، در هفته‌های اخیر به رونالدو کمک کرده است. همین موضوع باعث شد ششمین و آخرین جام جهانی او، برخلاف چند دوره قبلی، تجربه‌ای لذت‌بخش تر باشد. آیا حسرت‌هایی وجود دارد؟ ناامیدی‌هایی بوده است؟ قطعاً. اما این باز، با توجه به سن و شرایطش، رونالدو حق دارد احساس کند هر آنچه در توان داشته، ارائه کرده است.

تنها سؤال باقی‌مانده این است که چرا روبرتو مارتینز، سرمربی پرتغال، با وجود شجاعتی که در بازی مقابل کرواسی برای نیمکت‌نشین کردن رونالدو نشان داد، گونسالو راموس، زنده گل پیروزی آن دیدار را، تا آخرین لحظات تلخ مقابل اسپانیا روی نیمکت نگه داشت.

در نهایت، تبلیغ نایک اشتباه از آب درآمد. آن آینده باشکوهی که قرار بود رونالدو با درخشش در جام جهانی برای خودش بیوسد؛ تقریباً در همه جنبه‌ها، به جز جزئیات کوچکی که کارگردان آن تبلیغ تصور کرده بود، اتفاق افتاد. داستان و میراث رونالدو، به عنوان یکی از بزرگترین بازیکنان تاریخ فوتبال، در دو دهه گذشته نوشته شده است.

او نباید و نمی‌تواند باقی عمرش را نگران تنها چیزی باشد که به دست نیاورد.